

ZAKON O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

(Urednički pročišćeni tekst, „Narodne novine“, broj 124/09, 45/11 i 74/14)

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju minimalni uvjeti osposobljavanja u Republici Hrvatskoj za pristup i obavljanje profesija doktora medicine, doktora medicine specijalista, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, primalja, magistara farmacije, veterinarara i arhitekata, kao i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija sukladno Direktivi iz članka 3. podstavka 16. ovoga Zakona, uključujući sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovni nastan, slobodu pružanja usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija te postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Na postupak priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija, bilo da je riječ o općem sustavu priznavanja kvalifikacija ili priznavanju stručnog iskustva iz glave III. ovoga Zakona ili automatskom priznavanju kvalifikacija iz glave IV. ovoga Zakona, primjenjuju se, na odgovarajući način, članci 15., 16., 17., 18., 19. i 20. ovoga Zakona, a podredno odredbe propisa koji uređuju opći upravni postupak, osim ako ovim Zakonom nije drukčije uređeno.

(3) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju njega, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi Direktiva 2005/36/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija (Tekst od važnosti za Europski gospodarski prostor) (SL L 255, 30/9/2005).

Članak 2.

(1) Ovaj se Zakon primjenjuje na državljane, odnosno državljanke država ugovornica Ugovora o **Europskom gospodarskom prostoru i Švicarskoj konfederaciji** (u daljnjem tekstu: država ugovornica EEP-a), koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, a koji u Republici Hrvatskoj, kao osobe zaposlene kod određenog poslodavca ili osobe koje obavljaju samostalnu djelatnost, žele obavljati određenu reguliranu profesiju (u daljnjem tekstu: kandidat).

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje i na državljane, odnosno državljanke trećih država, koji su stekli stručne kvalifikacije u državi ugovornici EEP-a, osim odredbi članka 25. i 40. ovoga Zakona.

(3) Odredbe ovoga Zakona na odgovarajući način primjenjuju se i na priznavanje stručnih kvalifikacija državljanima, odnosno državljkankama država ugovornica EEP-a i trećih država, koji su stručne kvalifikacije stekli izvan države ugovornice EEP-a, osim odredbi glave III. članka 21., 22., 23., 24. te odredbi glave IV. članka 25. i 40. ovoga Zakona.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, dokazi o formalnoj osposobljenosti za obavljanje reguliranih profesija iz glave IV. ovoga Zakona, stečeni izvan države ugovornice EEP-a, moraju udovoljavati minimalnim uvjetima osposobljavanja propisanim glavom IV. ovoga Zakona.

(5) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na pomorce, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija reguliran posebnim propisima.

(6) Odredbe ovoga Zakona ne primjenjuju se na kvalifikacije osoba koje obavljaju uslužne ili posredničke poslove pri kojima ne dolaze u neposredan doticaj s opasnim kemikalijama, čiji je postupak priznavanja stručnih kvalifikacija uređen posebnim propisima.

Članak 3.

U ovom Zakonu u uporabi su pojmovi sa sljedećim značenjem:

– *državljanin, odnosno državljanka treće države* je svaka osoba koja nije državljanin države ugovornice EEP-a (obuhvaća sve države članice Europske unije te Norvešku, Lihtenštajn i Island),

– *regulirana profesija* – profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje, odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih akata, odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom,

– *regulirana profesija prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva* – jedna ili više reguliranih profesija država članica Europske unije (u daljnjem tekstu: država članica EU) navedenih u Prilogu V. Direktive,

– *profesionalni naziv* je naziv koji daje svojem nositelju pravo na obavljanje određene regulirane profesije, a može biti različit od naziva koji se stječu završetkom formalnog obrazovanja sukladno propisima iz područja srednjeg i visokog obrazovanja u Republici Hrvatskoj,

– *stručni i akademski naziv i akademski stupanj* – nazivi i stupanj koji se u Republici Hrvatskoj stječu završetkom visokog obrazovanja,

– *stručna kvalifikacija* – u smislu ovoga Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i profesionalnu osposobljenost (stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja, kao i moguće stručno iskustvo stečeno pri obavljanju regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a), na temelju čega je kandidat stekao pravo obavljanja određene regulirane profesije u državi ugovornici EEP-a,

– *stručno usavršavanje i osposobljavanje* – svako usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja koje je izričito usmjereno na obavljanje određene regulirane profesije, a koja obuhvaća jedan ili više programa koji su, tamo gdje je to primjereno, nadopunjeni odgovarajućim stručnim osposobljavanjem, odnosno vježbeničkom ili stručnom praksom,

– *stručno iskustvo* – stvarno obavljanje profesije u državi ugovornici EEP-a u skladu s primjenjivim propisima,

– *osposobljavanje* – u smislu ovoga Zakona, obuhvaća formalno obrazovanje i, tamo gdje je to primjereno, stručno usavršavanje i osposobljavanje nakon završetka formalnog obrazovanja,

– *dokaz o formalnoj osposobljenosti* – diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a, a kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje koje je stečeno u državi ugovornici EEP-a; obuhvaća i diplome, svjedodžbe i druge javne isprave koje je izdalo nadležno tijelo treće države nositelju takvih isprava koji ima tri godine stručnog iskustva na području države ugovornice EEP-a, a koje su potvrđene od strane te države ugovornice EEP-a i daju pravo njihovom nositelju da obavlja određenu profesiju unutar granica države ugovornice EEP-a prema njezinim važećim propisima,

– *razdoblje prilagodbe* – obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj pod nadzorom osposobljenog stručnjaka, koje može biti popraćeno stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem te podliježe ocjenjivanju. Osposobljenim stručnjakom smatra se osoba koja je kvalificirani predstavnik struke s odgovarajućim stručnim iskustvom. Detaljna pravila kojima se uređuje razdoblje prilagodbe i njegovo ocjenjivanje te status kandidata za vrijeme razdoblja prilagodbe utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a,

– *provjera osposobljenosti* – provjera stručnog znanja kandidata koju provode nadležna tijela Republike Hrvatske radi ocjene osposobljenosti kandidata za obavljanje regulirane profesije,

– ***potvrda za neometano pružanje usluga na unutarnjem tržištu Europske unije*** – je potvrda koja se izdaje hrvatskim pravnim i fizičkim osobama u svrhu neometanog obavljanja profesija i pružanja usluga na teritoriju drugih država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru zapošljavanjem i obavljanjem gospodarske djelatnosti, odnosno samozapošljavanjem, poslovnim nastanom, odnosno privremenim i povremenim pružanjem usluga (u daljnjem tekstu: EU potvrda),

– *podnositelj zahtjeva za izdavanje EU potvrde* može biti:

a) pravna ili fizička osoba, s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koja namjerava u drugoj državi članici obavljati reguliranu profesiju ili

b) pravna ili fizička osoba, s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koja namjerava u drugoj državi članici obavljati profesiju koju je obavljala u Republici Hrvatskoj najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga, u slučaju da ista profesija nije regulirana u Republici Hrvatskoj, ali je regulirana u državi članici domaćinu,

– *nadležno tijelo za izdavanje EU potvrde* – je tijelo ili strukovna organizacija ili institucija koja je posebnim propisima ovlaštena za vođenje odgovarajućeg registra i izdavanje potvrda.

Za potrebe provjere osposobljenosti, nadležno tijelo utvrđuje predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj, što se utvrđuje usporedbom obrazovanja i stručnog usavršavanja i osposobljavanja koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijeva u Republici Hrvatskoj i onog koje se zahtijeva u državi ugovornici EEP-a.

Detaljna pravila kojima se uređuje provjera osposobljenosti u profesiji te status kandidata za vrijeme pripreme za provjeru osposobljenosti u profesiji utvrđuje nadležno tijelo uzimajući u obzir činjenicu da je kandidat kvalificirani stručnjak u državi ugovornici EEP-a,

– *osoba koja obavlja samostalnu djelatnost* – osoba koja sama snosi rizik poslovnog uspjeha ili neuspjeha, radi izvan odnosa subordinacije te koja je za obavljanje djelatnosti izravno, osobno i u cijelosti plaćena,

– *nadležno tijelo* – je tijelo nadležno za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, izdavanje rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, davanje informacija o postupku i uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija, te za poduzimanje ostalih radnji sukladno ovom Zakonu, a to su: nadležne strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije koje su posebnim propisima ovlaštene za provođenje postupka i utvrđivanje uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (u daljnjem tekstu: ovlaštena tijela), odnosno ministarstva u čijem su djelokrugu određene regulirane profesije (u daljnjem tekstu: nadležno ministarstvo),

– *automatsko priznavanje* – priznavanje inozemne stručne kvalifikacije koje se odnosi isključivo na državljane država članica EU s dokazom o formalnoj osposobljenosti izdanim u državi članici EU, kojim Republika Hrvatska priznaje tim dokazima jednaku valjanost kao i dokazima o formalnoj osposobljenosti koje sama izdaje,

– *Direktiva* – Direktiva 2005/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća o priznavanju stručnih kvalifikacija od 7. rujna 2005. godine, kako je izmijenjena i dopunjena (u daljnjem tekstu: Direktiva).

II. PRUŽANJE USLUGA NA PRIVREMENOJ I POVREMENOJ OSNOVI NA TEMELJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

Članak 4.

(1) Fizička osoba koja u Republici Hrvatskoj želi pružati usluge na privremenoj ili povremenoj osnovi obavljanjem određene regulirane profesije, bilo kao osoba zaposlena kod određenog poslodavca ili osoba koja obavlja samostalnu djelatnost može pružati takve usluge obavljanjem regulirane profesije ako:

- a) je stekla stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a ili u trećoj državi,
- b) je poslovno nastanjena u državi ugovornici EEP-a prema propisima za bavljenje istom reguliranom profesijom u toj državi te
- c) je u državi poslovnog nastana obavljala istu reguliranu profesiju najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina koje je prethodilo pružanju usluga, u slučaju da niti ta profesija niti usavršavanje niti osposobljavanje za tu profesiju nisu regulirani u državi poslovnog nastana.

(2) Sukladno odredbama ove glave Zakona, nadležno tijelo ne smije niti iz jednog razloga vezanog uz stručne kvalifikacije ograničavati kandidata iz stavka 1. ovoga članka u pružanju usluga u Republici Hrvatskoj:

- a) ako je kandidat poslovno nastanjen u državi ugovornici EEP-a u svrhu obavljanja određene profesije prema propisima za bavljenje istom profesijom u toj državi (u daljnjem tekstu: država članica poslovnog nastana),
- b) ako se kandidat u državi članici poslovnog nastana bavio određenom profesijom najmanje dvije godine tijekom zadnjih deset godina, u slučaju da ta profesija u državi članici poslovnog nastana nije regulirana.

(3) Kandidat iz stavka 1. ovoga članka podliježe posebnim propisima iz djelokruga nadležnih tijela kojima se uređuju stručne kvalifikacije za obavljanje reguliranih profesija, primjerice s definicijom regulirane profesije, uporabom profesionalnog naziva i s grubom profesionalnom nepažnjom koji su izravno i posebno povezani sa zaštitom potrošača i sigurnošću te s disciplinskim odredbama koje su na snazi u Republici Hrvatskoj za stručnjake koji se bave istom profesijom u Republici Hrvatskoj.

Članak 5.

(1) Kandidata iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, nadležno tijelo oslobodit će zahtjeva koje moraju ispunjavati osobe s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, i to:

– odobrenja strukovne organizacije, registracije kod strukovne organizacije, odnosno članstva u njima,

– registracije pri državnom tijelu nadležnom za socijalno osiguranje u svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba.

(2) Strukovne organizacije ili druga nadležna tijela ili organizacije mogu predvidjeti automatsku privremenu registraciju, pod uvjetom da registracija ili članstvo u njima ni na koji način ne odgađaju ili čine težim pružanje usluga te nemaju za posljedicu nikakve dodatne troškove za kandidata.

(3) U svrhu podmirivanja dugovanja osiguratelju vezano uz aktivnosti poduzete u korist osiguranih osoba, kandidat šalje obavijest unaprijed ili, u slučaju žurnosti, naknadno tijelu iz stavka 1. podstavka 2. ovoga članka.

Članak 6.

(1) Kandidat koji po prvi put želi pružati usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj dužan je o tome izvijestiti nadležno tijelo ili strukovnu organizaciju ili instituciju koja je posebnim propisima ovlaštena za vođenje odgovarajućeg registra, izjavom u pisanom obliku.

(2) Izjava iz stavka 1. ovoga članka:

a) podnosi se prije početka prvog pružanja usluga u Republici Hrvatskoj,

b) uključuje osobne podatke i podatke o pojedinostima svakoga osiguranja ili bilo kojeg drugog sredstva osobne ili kolektivne zaštite s obzirom na profesionalnu odgovornost,

c) podnosi se za svaku godinu u kojoj kandidat namjerava privremeno ili povremeno pružati usluge u Republici Hrvatskoj.

(3) Prije početka prvog pružanja usluga, nadležno tijelo zahtijevat će od kandidata da uz izjavu priloži sljedeće dokumente:

– dokaz o državljanstvu kandidata,

– potvrdu kojom se potvrđuje da je kandidat poslovno nastanjen u državi članici poslovnog nastana za bavljenje djelatnostima o kojima je riječ i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom,

– dokaz o stručnim kvalifikacijama,

– za slučajeve iz članka 4. stavka 2. podstavka b. ovoga Zakona, bilo koji dokaz da je kandidat obavljao profesiju o kojoj je riječ najmanje dvije godine tijekom desetogodišnjeg razdoblja,

– dokaz o nekažnjavanju, za profesije iz sigurnosnog sektora, kad to Republika Hrvatska traži za svoje državljane.

(4) Ako dođe do bitnih promjena okolnosti potvrđenih dokumentima, kandidat je dužan nadležnom tijelu **za izdavanje EU potvrda u Republici Hrvatskoj** podnijeti samo one dokumente iz prethodnoga stavka ovoga članka, koji su odlučni za ocjenu te bitne promjene.

Članak 6.a

(1) EU potvrda izdaje se fizičkoj ili pravnoj osobi s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj koja u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru želi pružati usluge.

(2) Potvrdom se potvrđuje da je osoba iz stavka 1. ovoga članka poslovno nastanjena u Republici Hrvatskoj, odnosno da je obavljala profesiju najmanje dvije godine u razdoblju od deset godina prije pružanja usluga i da u trenutku izdavanja potvrde nema, čak ni privremeno, zabranu bavljenja profesijom.

(3) Ministar nadležan za rad će, u suradnji s ministrom nadležnim za obrazovanje i znanost, pravilnikom propisati sadržaj i izgled EU potvrde te utvrditi popis nadležnih tijela za izdavanje EU potvrda.

Članak 7.

(1) Usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima države članice poslovnog nastana, ako takav naziv postoji u toj državi članici za profesiju o kojoj je riječ.

(2) Profesionalni naziv se navodi na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika u državi članici poslovnog nastana na način da se izbjegne moguća zamjena s profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.

(3) U slučaju da u državi članici poslovnog nastana ne postoji profesionalni naziv, kandidat je dužan navesti naziv koji je stekao nakon završetka formalnog obrazovanja na službenom jeziku ili na jednom od službenih jezika države ugovornice EEP-a.

(4) U slučajevima obavljanja reguliranih profesija iz glave IV. ovoga Zakona, usluga se obavlja pod profesionalnim nazivom koji postoji u propisima Republike Hrvatske.

Članak 8.

- (1) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, a ne radi se o obavljanju djelatnosti navedenih u Prilogu IV. Direktive kad kandidat ispunjava uvjete iz članka 21., 22., 23. i 24. ovoga Zakona, niti o profesijama iz članka 25. ovoga Zakona, nadležno tijelo može provjeriti stručne kvalifikacije kandidata prije prvog pružanja usluga.
- (2) Prethodna provjera iz stavka 1. ovoga članka moguća je samo kad je svrha provjere opravdana i u onoj mjeri u kojoj osigurava da ne dođe do ozbiljnog narušavanja zdravlja ili sigurnosti primatelja usluga zbog neodgovarajućih stručnih kvalifikacija kandidata i kada ta provjera ne prekoračuje svrhu pružanja usluga.
- (3) Nadležno tijelo će u roku od mjesec dana od primitka izjave i dokumenata iz članka 6. ovoga Zakona donijeti rješenje i obavijestiti kandidata o ishodu provjere. Nadležno tijelo može odlučiti da ne provodi provjeru kvalifikacija, o čemu će donijeti rješenje i kandidata obavijestiti u roku od 15 dana od primitka izjave i dokumenata.
- (4) Iznimno, ako postoje poteškoće zbog kojih nije moguće donijeti rješenje i kandidata obavijestiti o ishodu provjere u roku iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo je tijekom prvog mjeseca dužno obavijestiti kandidata da će odgoditi donošenje rješenja te zatražiti dodatne informacije ili dopunu dokumentacije od kandidata uz navođenje razloga odgode i vremenskog roka u kojem će donijeti rješenje.
- (5) U slučaju odgode iz stavka 4. ovoga članka nadležno tijelo donosi rješenje u roku od dva mjeseca od primitka nadopunjene dokumentacije.
- (6) U slučaju profesija koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, nadležno tijelo koje, u postupku provjere iz stavka 1. ovoga članka, utvrdi da postoji značajna razlika između kandidatovih stručnih kvalifikacija koje su preduvjet za pristup i obavljanje profesije u Republici Hrvatskoj i da je ta značajna razlika takva da je štetna za javno zdravlje i sigurnost primatelja usluga, dužno je omogućiti kandidatu da pokaže da je stekao kompetencije koje nedostaju.
- (7) Nadležno tijelo koje kandidatu pruži mogućnost iz stavka 6. ovoga članka, dužno je pružiti tu mogućnost u roku od mjesec dana od donošenja rješenja iz stavka 3. i 5. ovoga članka.
- (8) U slučaju da nadležno tijelo ne postupi sukladno rokovima iz stavaka 3., 5. i 7. ovoga članka, kandidat može pružati uslugu u Republici Hrvatskoj.
- (9) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.
- (10) U slučaju kad nadležno tijelo prizna stručnu kvalifikaciju za obavljanje regulirane profesije koja može imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, kandidat pruža uslugu pod profesionalnim nazivom koji se koristi u Republici Hrvatskoj.

Članak 9.

Kandidat gubi mogućnost pružanja usluge obavljanjem regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, sukladno ovoj glavi Zakona, te nema pravo ostati privremeno registriran ako:

- a) uspostavi poslovni nastan za obavljanje regulirane profesije u Republici Hrvatskoj, ili
- b) ako mu je sukladno odluci nadležnog tijela u državi članici poslovnog nastana ukinuto pravo poslovnog nastana u toj državi ili mu je makar privremeno zabranjeno obavljanje te profesije u toj državi.

Članak 10.

U slučaju kad se usluga u Republici Hrvatskoj pruža pod profesionalnim nazivom države članice poslovnog nastana, odnosno pod formalnim kvalifikacijama kandidata, nadležno tijelo može zatražiti da kandidat primatelju usluga podastre bilo koji ili sve sljedeće podatke:

- a) ako je kandidat registriran u sudskom registru ili drugom javnom registru, naziv registra u kojem je registriran, njegov matični broj ili istovrijedna sredstva identifikacije sadržana u tom registru,
- b) ako djelatnost podliježe odobrenju u državi članici poslovnog nastana, naziv i adresu nadležnog nadzornog tijela,
- c) naziv bilo koje strukovne organizacije, drugog nadležnog tijela ili organizacije kod koje je kandidat registriran,
- d) profesionalni naziv, ili kad takav naziv ne postoji, formalne kvalifikacije kandidata i državu ugovornicu EEP-a u kojoj ih je stekao,
- e) ukoliko kandidat obavlja djelatnost koja podliježe porezu na dodanu vrijednost (PDV), identifikacijski broj sukladno posebnom propisu,
- f) pojedinosti o svakom osiguranju ili kojim drugim sredstvima osobne ili kolektivne zaštite koja se odnose na profesionalnu odgovornost.

III. PRIZNAVANJE INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA U SVRHU OSTVARIVANJA PRAVA NA POSLOVNI NASTAN

Opći sustav priznavanja stručnih kvalifikacija

Članak 11.

Stručne kvalifikacije dijele se na sljedeće razine:

- a) potvrda kompetencije koju izdaje nadležno tijelo države ugovornice EEP-a na temelju ili:
 - 1. tečaja osposobljavanja koji ne čini sastavni dio svjedodžbe ili diplome u smislu podstavka b), c), d) i e) ovoga stavka, ili na temelju posebnog ispita bez prethodnog osposobljavanja, ili na temelju bavljenja profesijom na puno radno vrijeme u drugoj državi ugovornici EEP-a tri godine zaredom ili u istom trajanju na pola radnog vremena u proteklih 10 godina, ili
 - 2. općeg osnovnog ili srednjeg obrazovanja, potvrđujući da je nositelj stekao opća znanja;
- b) svjedodžba koja potvrđuje uspješan završetak srednjeg obrazovanja:
 - 1. općeg sadržaja, dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja različitog od onog iz podstavka c) i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obvezna uz taj program, ili
 - 2. tehničkog ili stručnog sadržaja, kada je potrebno dopunjenog planom i programom stručnog osposobljavanja kako je utvrđeno pod 1., i/ili vježbeničkom ili stručnom praksom koja je obvezna uz taj program;
- c) diploma koja potvrđuje uspješan završetak:
 - 1. programa osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, različitog od onog iz podstavka d) i e), u trajanju od najmanje jedne godine ili u odgovarajućem trajanju povremeno, a za koji je jedan od uvjeta upisa, kao opće pravilo, uspješno završen program srednjeg obrazovanja koji omogućuje upis programa visokog obrazovanja ili završen istovjetan program srednjeg obrazovanja, kao i profesionalno osposobljavanje koje može biti uvjet uz taj program na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, ili
 - 2. programa osposobljavanja s posebnom strukturom osposobljavanja, istovjetno razini osposobljenosti pod 1., koja pruža usporedive stručne standarde i koja polaznika priprema za usporedivu razinu odgovornosti i funkcija;
- d) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje tri i najviše četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija povremeno, na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje;
- e) diploma koja potvrđuje uspješan završetak obrazovanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja, u trajanju od najmanje četiri godine, ili istovjetnog trajanja kad se odvija

povremeno na visokom učilištu (sveučilištu, veleučilištu, visokoj školi) ili nekoj drugoj ustanovi jednake razine i, kada je primjenjivo, uspješan završetak stručnog osposobljavanja koje je obvezno uz takvo obrazovanje.

Članak 12.

(1) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti ako je takav dokaz:

- a) izdalo nadležno tijelo države ugovornice EEP-a,
- b) onaj kojim se potvrđuje formalna osposobljenost kandidata na području EEP-a,
- c) ta država ugovornica EEP-a priznala kao istovjetnu razinu,
- d) onaj kojim se dodjeljuju ista prava pristupa profesiji ili bavljenju profesijom ili je priprema za bavljenje određenom profesijom.

(2) Sa svakim dokazom vrste i razine inozemne stručne kvalifikacije iz članka 11. ovoga Zakona postupat će se kao s dokazom o formalnoj osposobljenosti na način kako je određeno u stavku 1. ovoga članka u slučaju da stručna kvalifikacija ne ispunjava uvjete sadržane u propisima koji su na snazi u državi članici podrijetla vezano uz bavljenje i mogućnost bavljenja profesijom, ali jamči nositelju prava stečena na temelju tih propisa.

(3) Stavak 2. ovoga članka primjenjuje se, osobito, u slučaju kada država članica podrijetla povisi razinu potrebnu za pristup profesiji i bavljenje tom profesijom te ako se kandidat koristi stečenim pravima nakon završetka osposobljavanja koje ne udovoljava uvjetima nove razine, na temelju propisa koji su na snazi u državi članici podrijetla.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka, nadležno tijelo će priznati prethodno osposobljavanje kao da odgovara razini novog osposobljavanja.

Članak 13.

(1) Ako su pristup reguliranoj profesiji ili bavljenje tom profesijom u Republici Hrvatskoj uvjetovani određenim stručnim kvalifikacijama, nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup toj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u državi ugovornici EEP-a i posjeduje potvrdu o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti koji traži država ugovornica EEP-a za obavljanje regulirane profesije, ili
- b) je obavljao tu profesiju u punom radnom vremenu najmanje dvije godine u zadnjih deset godina u državi ugovornici EEP-a u kojoj ta profesija nije regulirana, pod uvjetom da kandidat posjeduje jednu ili više potvrda o kompetencijama ili dokaza o formalnoj osposobljenosti.

(2) Nadležno tijelo dužno je dopustiti pristup reguliranoj profesiji i bavljenje tom profesijom pod istim uvjetima koji se primjenjuju na državljane i državljanke Republike Hrvatske i to kandidatu koji:

- a) je stekao stručnu kvalifikaciju u trećoj državi te
- b) ima tri godine stručnog iskustva u određenoj profesiji na području države ugovornice EEP-a koja je priznala formalnu osposobljenost stečenu u trećoj državi time što je dopustila kandidatu da obavlja tu profesiju unutar njezinih granica i prema važećim propisima i ako je potvrđena od strane te države.

(3) Potvrde o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

- a) moraju ih izdati nadležna tijela države ugovornice EEP-a,
- b) moraju potvrđivati minimalno onu razinu stručne kvalifikacije koja neposredno prethodi razini kvalifikacije koja se zahtijeva u Republici Hrvatskoj i
- c) u slučajevima iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka, moraju potvrđivati da je kandidat bio osposobljen za bavljenje određenom profesijom.

(4) Nadležno tijelo ne smije zahtijevati dvogodišnje stručno iskustvo iz stavka 1. podstavka b) ovoga članka ako dokaz o formalnoj osposobljenosti koji kandidat posjeduje potvrđuje profesionalnu osposobljenost i ako je potvrđena profesionalna osposobljenost na razini stručnih kvalifikacija iz članka 11. podstavaka b), c), d) ili e) ovoga Zakona.

(5) Iznimno, nadležno tijelo je dužno odobriti obavljanje i mogućnost obavljanja regulirane profesije u slučajevima kada je mogućnost obavljanja te profesije u Republici Hrvatskoj uvjetovana kvalifikacijom koja potvrđuje uspješan završetak visokog obrazovanja (na sveučilištu, veleučilištu ili visokoj školi) u trajanju od četiri godine, u slučaju da kandidat posjeduje kvalifikaciju iz članka 11. podstavka c) ovoga Zakona.

Članak 14.

(1) Opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija propisan ovom glavom Zakona odnosi se na sve profesije koje nisu obuhvaćene člancima 21., 22., 23. i 24. ovoga Zakona niti glavom IV. ovoga Zakona te u sljedećim slučajevima kada kandidat zbog posebnih i izvanrednih okolnosti ne ispunjava uvjete utvrđene člancima 21., 22., 23. i 24. i glavom IV. ovoga Zakona:

a) na djelatnosti navedene u Prilogu IV. Direktive kad kandidat ne ispunjava uvjete navedene u člancima 22., 23. i 24. ovoga Zakona,

b) na doktore medicine sa završenim medicinskim fakultetom, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekta, kad kandidat ne ispunjava uvjete stvarnog i zakonitog stručnog iskustva navedene u člancima 49., 52., 53., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61. i 62. ovoga Zakona,

c) na arhitekta kad kandidat posjeduje dokaz o formalnoj osposobljenosti koji nije naveden u Prilogu V. točki 5.7. Direktive,

d) ne dovodeći u pitanje članak 25. stavak 1. i članke 49., 52. i 53. ovoga Zakona, na doktore medicine, na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, veterinare, primalje, magistre farmacije i arhitekta koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalista koji mora proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenih u Prilogu V. točkama 5.1.1., 5.2.2., 5.3.2., 5.4.2, 5.5.2., 5.6.2. i 5.7.1. i isključivo u svrhu priznavanja odgovarajuće specijalizacije,

e) na medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i medicinske sestre specijaliste koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti specijalist određene grane koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V. točki 5.2.2., kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici EU u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavlja medicinska sestra specijalist bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege,

f) na medicinske sestre specijaliste bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege kad kandidat traži priznavanje u drugoj državi članici u kojoj odgovarajuće profesionalne djelatnosti obavljaju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, medicinske sestre specijalisti bez osposobljenosti za djelatnost opće zdravstvene njege ili medicinske sestre specijalisti koje posjeduju dokaz o formalnoj osposobljenosti kao specijalist koje moraju proći osposobljavanje za dodjelu naziva navedenog u Prilogu V., točki 5.2.2.,

g) na kandidate koji ispunjavaju uvjete navedene u članku 13. stavku 2. ovoga Zakona.

(2) Postupak sukladno ovom Zakonu provode tijela nadležna na temelju posebnih propisa.

(3) Uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija za obavljanje određene regulirane profesije u svrhu poslovnog nastana, kao i detaljnija pravila za slobodno pružanje usluga na privremenoj ili povremenoj osnovi na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija, propisuju se posebnim zakonom ili podzakonskim aktom nadležnog ministarstva ili općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(4) Stavak 3. ovoga članka ne odnosi se na regulirane profesije iz glave IV. ovoga Zakona za koje se stručne kvalifikacije priznaju prema načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(5) Dodatni uvjeti za priznavanje stručnih kvalifikacija te način ispunjavanja tih uvjeta za državljane, odnosno državljanke iz članka 2. stavka 3. ovoga Zakona, mogu se regulirati posebnim zakonom ili podzakonskim aktom iz djelokruga nadležnih ministarstava iz članka 3. podstavka 14. ovoga Zakona, odnosno općim aktima ovlaštenih tijela koje ista donose na temelju zakonskog ovlaštenja.

(6) U okviru provođenja postupka iz stavka 2. ovoga članka, nadležna tijela:

- zaprimaju zahtjeve za priznavanje stručnih kvalifikacija, vode postupak i izdaju rješenja,
- utvrđuju osobu zaduženu za popunjavanje baze podataka iz članka 67. ovoga Zakona podacima iz svog djelokruga,
- obavještavaju zainteresirane osobe o uvjetima za priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,
- dostavljaju jednom godišnje Agenciji za znanost i visoko obrazovanje (u daljnjem tekstu: Agencija) i osobi iz članka 65. ovoga Zakona izvješće o provedbi ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,
- obavljaju i druge zadaće utvrđene posebnim propisima.

Članak 15.

(1) Postupak se pokreće zahtjevom kandidata kojeg isti podnosi nadležnom tijelu (u daljnjem tekstu: zahtjev).

(2) Nadležno tijelo, u roku od mjesec dana od dana primitka zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka, o tome pisanim putem obavještava kandidata kojega, u slučaju primitka nepotpune dokumentacije, poziva da istu u roku od 90 dana dopuni. Ukoliko podnositelj zahtjeva tome pozivu ne udovolji, nadležno tijelo će zahtjev odbaciti kao nepotpun, osim ako kandidat opravda razloge propuštanja roka.

(3) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati:

- dokaz o državljanstvu kandidata i
- dokaz o ispunjavanju uvjeta za priznavanje stručnih kvalifikacija (potvrda o kompetencijama, dokaz o formalnoj osposobljenosti te stručnom iskustvu gdje je to primjereno).

(4) Uz dokaze iz stavka 3. ovoga članka nadležno tijelo može zatražiti od kandidata da dostavi i druge dokaze sukladno Prilogu VII. Direktive.

(5) U slučaju opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države ugovornice EEP-a potvrdu o autentičnosti dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, izdanih u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(6) U slučaju opravdane sumnje, kada je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdalo nadležno tijelo jedne države ugovornice EEP-a, a uključuje osposobljavanje primljeno u cijelosti ili djelomično u organizaciji zakonski ustanovljenoj na teritoriju druge države ugovornice EEP-a, nadležno tijelo ima pravo od nadležnog tijela države ugovornice EEP-a, koja je izdala dokaz, potvrditi njegovo porijeklo na način da utvrdi:

- a) je li program osposobljavanja u nadležnoj organizaciji koja je izvela osposobljavanje formalno potvrdilo ovlašteno tijelo organizirano u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- b) je li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednak onome koji bi bio izdan da je obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u cijelosti izvedeno u državi ugovornici EEP-a koja je izdala dokaz,
- c) daje li dokaz o formalnoj osposobljenosti jednaka profesionalna prava na teritoriju države ugovornice EEP-a koja je izdala dokaz.

(7) Zahtjev iz stavka 1. ovoga članka i dokazi iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podnose se u ovjerenj preslici i ovjerenom prijevodu na hrvatski jezik. Ostali dokazi iz stavka 3. podstavka 1. i stavka 4. ovoga članka podnose se u običnoj preslici i neovjerenom prijevodu.

(8) U slučaju reguliranih profesija iz glave IV. ovoga Zakona, dokaz iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podnosi se u ovjerenj preslici i u neovjerenom prijevodu. Ukoliko kandidat nije u mogućnosti podnijeti ovjerenu presliku dokaza iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka, nadležno tijelo provjerit će sadržaj i autentičnost dokaza sukladno glavi VI. ovoga Zakona.

Članak 16.

(1) Nadležno tijelo dužno je donijeti rješenje o zahtjevu i dostaviti ga kandidatu najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana zaprimanja potpunog zahtjeva.

(2) Rok iz stavka 1. ovoga članka može se produljiti najviše za 1 mjesec, ako je to predviđeno posebnim propisima koji uređuju uvjete za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije.

(3) U slučaju da postupak provodi nadležno ministarstvo, isto je dužno u postupku priznavanja zatražiti mišljenje nadležne strukovne organizacije, ili drugog nadležnog tijela ili organizacije, koje su dužne svoje mišljenje dostaviti najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimanja takvog zahtjeva. U protivnom, nadležno ministarstvo može izdati rješenje bez takvog mišljenja. Nadležno ministarstvo može u postupku zatražiti mišljenje nadležne obrazovne ustanove.

(4) Za izdavanje mišljenja iz stavka 3. ovoga članka nadležna strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija ne može tražiti plaćanje pristojbe ili naknadu drugih troškova.

(5) Mišljenje nadležne strukovne organizacije ili drugog nadležnog tijela ili organizacije iz stavka 3. ovoga članka za nadležno ministarstvo nije obvezujuće.

(6) Ako nadležno tijelo, u postupku pokrenutom na uredan zahtjev kandidata, ne donese rješenje o zahtjevu i ne dostavi ga kandidatu u roku iz stavka 1. ovoga članka, odnosno u slučaju produljenja u roku iz stavka 2. ovoga članka, smatrat će se da je zahtjev kandidata usvojen. U tom slučaju kandidat ima pravo tražiti od nadležnog tijela donošenje rješenja kojim se utvrđuje da je zahtjev kandidata usvojen, a koje je nadležno tijelo obvezno izdati u roku od osam dana od dana traženja kandidata.

Članak 17.

(1) Iznimno od članka 13. ovoga Zakona, nadležno tijelo može od kandidata zatražiti da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

(a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj ili

(b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koje se traži u Republici Hrvatskoj ili

(c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

(2) Nadležno tijelo uspoređuje dokumentaciju o stručnim kvalifikacijama kandidata sa stručnim kvalifikacijama koje kao uvjet traže propisi Republike Hrvatske za obavljanje određene regulirane profesije. Ako na temelju te usporedbe ocijeni da kvalifikacije kandidata

ne odgovaraju, odnosno da postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata i stručnih kvalifikacija koje se za obavljanje regulirane profesije zahtijevaju u Republici Hrvatskoj, prethodno donošenju privremenog rješenja, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, poziva kandidata da izabere jednu od sljedećih dopunskih mjera:

– da kandidat obavi provjeru osposobljenosti u profesiji, ili

– da kandidat obavi razdoblje prilagodbe do tri godine.

(3) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, prilikom određivanja dopunske mjere nadležno tijelo dužno je utvrditi je li znanje koje je kandidat stekao tijekom svojeg stručnog iskustva u državi članici EEP-a ili trećoj državi takve prirode da u cijelosti ili djelomično obuhvaća bitne razlike navedene u stavku 4. ovoga članka.

(4) Nadležno tijelo može od kandidata zahtijevati da obavi razdoblje prilagodbe ili provjeru osposobljenosti u profesiji ako:

a) je dužina trajanja osposobljavanja za koje dostavlja dokaz iz članka 13. ovoga Zakona najmanje jednu godinu kraća od one koja se zahtijeva za tu reguliranu profesiju u Republici Hrvatskoj, ili

b) osposobljavanje koje je prošao obuhvaća znatno drukčije sadržaje od onih koje obuhvaća dokaz o formalnoj osposobljenosti koji se traži u Republici Hrvatskoj, ili

c) regulirana profesija u Republici Hrvatskoj sadrži jednu ili više aktivnosti regulirane profesije koje ne postoje u toj profesiji u kandidatovoj državi podrijetla, a ta se razlika odnosi na posebno osposobljavanje koje se traži u Republici Hrvatskoj i koje obuhvaća znatno drukčije sadržaje od sadržaja koje obuhvaća potvrda o kompetencijama ili dokaz o formalnoj osposobljenosti.

(5) Bitno različit sadržaj iz stavka 2. ovoga članka podrazumijeva sadržaj čije poznavanje je bitno za bavljenje profesijom i u odnosu na koje osposobljavanje koje je prošao kandidat pokazuje značajne razlike u pogledu njegova trajanja ili pokrivenih područja od osposobljavanja koje se traži u Republici Hrvatskoj.

(6) Na temelju izbora kandidata iz stavka 1. ovoga članka, dopunska mjera unosi se u privremeno rješenje.

(7) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje razdoblja prilagodbe, nadležno tijelo dužno je u privremenom rješenju odrediti i uvjete za njegovo obavljanje s mogućim dodatnim obrazovanjem ili stručnim usavršavanjem i osposobljavanjem, imenovati osposobljenog stručnjaka za nadzor, te kriterije za ocjenu uspješnosti obavljanja razdoblja prilagodbe.

(8) Ukoliko je kandidat izabrao obavljanje provjere osposobljenosti, nadležno tijelo dužno je, ako postoje bitne razlike između stručnih kvalifikacija kandidata sa stručnim kvalifikacijama traženih propisima Republike Hrvatske i koji nisu obuhvaćeni u kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, u privremenom rješenju, utvrditi predmete koji nisu obuhvaćeni kandidatovim dokazima o formalnoj osposobljenosti, te predmete koji podliježu provjeri osposobljenosti, a bitni su za bavljenje reguliranom profesijom u Republici Hrvatskoj.

(9) Kandidat nema pravo izbora između obavljanja razdoblja prilagodbe i provjere osposobljenosti u profesiji u slučaju kad bavljenje profesijom zahtijeva precizno poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske i kada je savjetovanje i/ili pomoć vezano uz poznavanje pravnog sustava i pozitivnih propisa Republike Hrvatske stalni i bitni sadržaj obavljanja regulirane profesije.

(10) U slučaju iz stavka 8. ovoga članka dopunsku mjeru odredit će privremenim rješenjem nadležno tijelo.

(11) Protiv privremenog rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv privremenog rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

(1) Nadležno tijelo izdaje rješenje o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje određene regulirane profesije u Republici Hrvatskoj:

a) ukoliko na temelju zahtjeva ocijeni da stručne kvalifikacije kandidata odgovaraju stručnim kvalifikacijama koje za obavljanje određene regulirane profesije traže propisi Republike Hrvatske,

b) kada kandidat nadležnom tijelu podnese dokaz o uspješno obavljenom razdoblju prilagodbe ili provjere osposobljenosti u profesiji na temelju privremenog rješenja iz članka 17. ovoga Zakona.

(2) Rješenjem o priznavanju stručne kvalifikacije kandidatu se u Republici Hrvatskoj omogućava obavljanje regulirane profesije za koju je osposobljen u državi ugovornici EEP-a, pod jednakim uvjetima koji vrijede za državljane Republike Hrvatske.

(3) Protiv rješenja ovlaštenog tijela kandidat ima pravo žalbe nadležnom ministarstvu. Protiv rješenja nadležnog ministarstva kandidat nema pravo žalbe, ali može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 19.

Nadležno tijelo dužno je kandidatu u svim fazama postupka davati potrebne informacije i omogućiti uvid u cjelokupnu dokumentaciju.

Članak 20.

(1) Za podneske i upravne radnje obavljene sukladno ovome Zakonu plaća se pristojba sukladno propisima koji uređuju upravne pristojbe, a plaća ju kandidat kod podnošenja podneska.

(2) Visinu naknade za troškove obavljanja razdoblja prilagodbe pod vodstvom osposobljenoga stručnjaka, odnosno visinu naknade za troškove za eventualno dodatno obrazovanje ili stručno usavršavanje i osposobljavanje u razdoblju prilagodbe te za provjeru osposobljenosti u profesiji kandidata, kao i način plaćanja te raspodjelu naknade, propisuje nadležni ministar, a plaća je kandidat prije početka obavljanja razdoblja prilagodbe, eventualnog dodatnog obrazovanja ili stručnog usavršavanja i osposobljavanja, odnosno provjere osposobljenosti.

(3) Naknade troškova iz stavka 2. ovoga članka ne smiju biti više od naknada koje su za istu namjenu obavljanja profesije utvrđene za državljane i državljanke Republike Hrvatske te ne smiju prelaziti stvarne troškove postupka.

Priznavanje stručnog iskustva

Članak 21.

(1) U slučaju kad je kod određenih djelatnosti za priznavanje određene stručne kvalifikacije dovoljno stručno iskustvo koje pokazuje opće, poslovno ili stručno znanje i sposobnosti, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti.

(2) U slučaju djelatnosti iz Priloga IV. Direktive kada kandidat ne ispunjava uvjete iz članka 22., 23. i 24. ovoga Zakona, njegove stručne kvalifikacije podliježu postupku priznavanja iz ove glave Zakona (opći sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija).

Članak 22.

(1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu I. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:

a) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili

- b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat dokazuje da je prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili
- c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili
- d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), kad kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili
- e) tijekom pet uzastopnih godina na izvršnim funkcijama od kojih je najmanje tri godine bio angažiran za tehničke funkcije i odgovornosti najmanje jednog odjela trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovoga članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.
- (3) Stavak 1. podstavak e) ne odnosi se na djelatnosti iz skupine ex 855, osnivanje frizerske djelatnosti, iz nomenklature ISIC.

Članak 23.

- (1) U slučaju djelatnosti navedenih u popisu II. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:
- a) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao samozaposleni trgovac-pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili
- b) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno prošao osposobljavanje od najmanje tri godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili
- c) tijekom četiri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, kad kandidat može dokazati da je za djelatnost o kojoj je riječ prethodno završio osposobljavanje od najmanje dvije godine, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili
- d) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno (kao trgovac pojedinac) najmanje pet godina, ili
- e) tijekom pet uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje tri godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili
- f) tijekom šest uzastopnih godina samostalno (kao trgovac pojedinac), ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje u trajanju od najmanje dvije godine za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i d) ovoga članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.

Članak 24.

(1) U slučaju djelatnosti iz popisa III. Priloga IV. Direktive, nadležno tijelo priznat će prethodno bavljenje tom djelatnošću u drugoj državi članici EU kao dovoljan dokaz znanja i sposobnosti za obavljanje takve djelatnosti ako se kandidat tom djelatnošću prethodno bavio:

a) tijekom tri uzastopne godine samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ili

b) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo, ili

c) tijekom dvije uzastopne godine, samostalno (kao trgovac pojedinac) ili kao menadžer trgovačkog društva, ako kandidat može dokazati da se bavio djelatnošću o kojoj je riječ samostalno najmanje tri godine, ili

d) tijekom tri uzastopne godine, na osnovi zaposlenja, ako kandidat može dokazati da je prethodno prošao osposobljavanje za djelatnost o kojoj je riječ, što potvrđuje svjedodžba (javna isprava) koju je priznala država članica EU ili čiju je punu valjanost ocijenilo nadležno tijelo.

(2) U slučajevima iz stavka 1. podstavka a) i c) ovoga članka bavljenje djelatnošću nije smjelo završiti prije više od deset godina računajući od datuma kad je kandidat podnio potpun zahtjev nadležnom tijelu.

IV. STRUČNE KVALIFIKACIJE ZA OBAVLJANJE REGULIRANIH PROFESIJA PREMA DIREKTIVI 2005/36/EZ

Zajedničke odredbe

Članak 25.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije (u daljnjem tekstu: zanimanja uređena prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva), veterinare i arhitekta koji su izdani u državama članicama EU, a navedeni u Prilogu V. Direktive, u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1., istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji se izdaju u Republici Hrvatskoj, odnosno priznaju se po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka istovrijedni su ako su ih izdala nadležna tijela koja izdaju dokaze o formalnoj osposobljenosti iz država članica EU te ako su im priloženi, gdje je to primjereno, dokumenti navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.6.2. i 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(3) Zahtjev kandidata za pristup i obavljanje regulirane profesije iz ove glave Zakona, na temelju dokaza o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1., 6. i 7. ovoga članka (automatsko priznavanje kvalifikacija) rješava se u postupku na koji se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članaka 15., 16., 18., 19. i 20. ovoga Zakona.

(4) U slučajevima opravdane sumnje, nadležno tijelo može zatražiti od nadležnih tijela države članice EU potvrdu da kandidat ispunjava minimalne uvjete osposobljavanja navedene u člancima 26.-48. ovoga Zakona.

(5) Odredbe stavka 1. ovoga članka nemaju utjecaja na odredbe o stečenim pravima iz članaka 49., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 61. i 62. ovoga Zakona.

(6) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, koje su države članice EU izdale državljanima drugih država članica istovrijedni su hrvatskim dokazima o

formalnoj osposobljenosti specijalista obiteljske medicine radi pristupa djelatnosti primarne zdravstvene zaštite, te se priznaju po načelu automatskog priznavanja kvalifikacija, a ne utječu na stečena prava doktora medicine iz članka 54. ovoga Zakona.

(7) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje, navedeni u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive, bit će automatski priznavane ukoliko ispunjavaju uvjete iz članka 41. stavka 1. Direktive.

(8) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija primjenjuje se na dokaze o formalnoj osposobljenosti izdane u državama članicama EU za arhitekta iz točke 5.7.1. Priloga V. Direktive, kojima se dokazuje završeno osposobljavanje započeto najranije tijekom referentne akademske godine naznačene u točki 5.7.1. Priloga V. Direktive.

(9) Načelo automatskog priznavanja kvalifikacija u Republici Hrvatskoj primjenjuje se isključivo radi pristupa profesionalnim djelatnostima i njihovom obavljanju od strane doktora medicine, doktora medicine specijalista, medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege, doktora dentalne medicine, doktora dentalne medicine specijalista, magistara farmacije, primalja i veterinarara koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., ili 5.6.2. Priloga V. Direktive, odnosno koja potvrđuje da je osoba tijekom svojeg osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanje i vještine).

(10) Nadležno tijelo Republike Hrvatske izdat će potvrdu doktoru medicine, doktoru medicine specijalistu, medicinskoj sestri za djelatnost opće zdravstvene njege, doktoru dentalne medicine, magistru farmacije i primalji koji posjeduju javnu ispravu koja dokazuje formalnu kvalifikaciju iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija, koja potvrđuje da je osoba tijekom svog osposobljavanja, gdje je to primjereno, stekla potrebne kompetencije (znanja i vještine) iz članka 27., članka 32. stavka 3., članka 35. stavka 3., članka 39. stavka 3., članka 42. stavka 4. ovoga Zakona.

(11) Ukoliko dođe do izmjena kompetencija predviđenih kroz odredbe pravne stečevine o minimalnom osposobljavanju za profesionalne djelatnosti iz stavka 9. ovoga članka, Republika Hrvatska omogućuje pravodobno priznavanje takvih kvalifikacija na svom području u skladu s načelom automatskog priznavanja kvalifikacija.

(12) Republika Hrvatska obavještava Europsku komisiju o zakonima i drugim propisima u svezi izdavanja dokaza o formalnoj osposobljenosti s područja reguliranih profesija uređenih ovom glavom Zakona.

(13) Republika Hrvatska obavještava ostale države članice EU o javnoj ispravi koja na njezinom području dokazuje formalnu osposobljenost osoba koje obavljaju profesionalne djelatnosti iz područja regulirane profesije arhitekta.

Minimalni uvjeti osposobljavanja za regulirane profesije prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva

Doktori medicine

Članak 26.

(1) Pristup osposobljavanju doktora medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućuje pristup na sveučilišni studij medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje doktora medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija medicine u trajanju od šest godina ili 5500 sati teorijskog i praktičnog obrazovanja na sveučilištu ili pod nadzorom sveučilišta.

Članak 27.

Osposobljavanje doktora medicine daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analize podataka,
- b) dostatno razumijevanje građe, funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i društvenog okruženja,
- c) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i postupaka koje daje cjelovitu sliku o duševnim i tjelesnim bolestima, o medicini sa stajališta prevencije, dijagnoze i terapije te o ljudskom razmnožavanju, i
- d) odgovarajuće kliničko iskustvo u bolničkim zdravstvenim ustanovama pod primjerenim nadzorom.

Članak 28.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora medicine uvjetovano je:

– posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona, i

– ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora medicine propisuje ministar nadležan za zdravstvo pravilnikom iz **članka 73. stavka 6.** ovoga Zakona.

Članak 29.

(1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive potreban je za obavljanje djelatnosti specijalista obiteljske medicine uz:

– posjedovanje dokaza o priznatom sveučilišnom studiju medicine iz članka 26. ovoga Zakona i posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini u trajanju od najmanje tri godine s punom satnicom obavljenom u ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi.

(2) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine priznaje stečeno pravo doktoru medicine državljaninu države članice EU koji je stvarno i zakonito obavljao djelatnost opće/obiteljske medicine do dana pristupanja te države Europskoj uniji u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona bez dokaza iz točke 5.1.4. Priloga V. Direktive, ako je priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka potvrđuje sljedeće:

a) da je osoba završila sveučilišni studij medicine,

b) da je stvarno i zakonito radila u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,

c) da je imala poslovni nastan u državi članici do datuma pristupanja te države Europskoj uniji.

(4) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja djelatnosti opće/obiteljske medicine, priznaje stečeno pravo doktoru medicine koji ima pravo obavljati djelatnost liječnika u općoj/obiteljskoj medicini u okviru sustava zdravstvene zaštite Republike Hrvatske na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju i to na temelju važećeg odobrenja za samostalan rad izdanog od Hrvatske liječničke komore sukladno Zakonu o zdravstvenoj zaštiti i Zakonu o liječništvu, a koji ima poslovni nastan u općoj/obiteljskoj medicini u Republici Hrvatskoj na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

(5) Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske izdat će potvrdu ako je podnositelj traži. Potvrda će potvrđivati sljedeće:

a) da je završio sveučilišni studij medicine,

b) da je stvarno i zakonito radio u djelatnosti opće/obiteljske medicine u primarnoj zdravstvenoj zaštiti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe,

c) da je imao poslovni nastan u Republici Hrvatskoj sve do dana prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Članak 30.

Osposobljavanje u posebnom stručnom usavršavanju u općoj medicini sadrži obavljen program:

- s punom satnicom u trajanju najmanje tri godine,
- pod nadzorom nadležnih tijela Republike Hrvatske,
- većim dijelom praktičnim, a manjim dijelom teorijskim usavršavanjem,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj bolničkoj zdravstvenoj ustanovi s odgovarajućom opremom i uslugama,
- najmanje šest mjeseci u ovlaštenoj ordinaciji opće medicine ili ovlaštenoj zdravstvenoj ustanovi u kojoj se pruža primarna zdravstvena zaštita,
- osobnim sudjelovanjem u profesionalnim aktivnostima i odgovornostima osoba s kojima radi pri posebnom stručnom usavršavanju,
- u suradnji s drugim tijelima čiji se rad odnosi na stručna pitanja opće medicine.

Doktori dentalne medicine

Članak 31.

- (1) Pristup osposobljavanju doktora dentalne medicine podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij dentalne medicine u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.
- (2) Osposobljavanje doktora dentalne medicine obuhvaća završetak sveučilišnog studija stomatologije (teorijskog i praktičnog dijela), u trajanju od pet godina, koji najmanje obuhvaća program iz članka 32. ovoga Zakona te koji se izvodi na sveučilištu, odnosno na drugoj ustanovi visokog obrazovanja pod nadzorom sveučilišta koja osigurava obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili koja je pod nadzorom sveučilišta.
- (3) Doktoru stomatologije sa završenim sveučilišnim studijem stomatologije u Republici Hrvatskoj nadležno sveučilište izdat će potvrdu o izjednačenosti naziva doktor stomatologije s nazivom doktor/doktorica dentalne medicine.

Članak 32.

- (1) Sveučilišni studijski program za doktore dentalne medicine sadrži najmanje sljedeće predmete:
 - a) Osnovne predmete: kemija, fizika, biologija.
 - b) Medicinsko-biološke predmete i opće medicinske predmete: anatomija, embriologija, histologija uključujući citologiju, fiziologija, biokemija (ili fiziološka kemija), patološka anatomija, opća patologija, farmakologija, mikrobiologija, higijena, preventivna medicina i epidemiologija, radiologija, fizioterapija, opća kirurgija, opća medicina uključujući pedijatriju, otorinolaringologija, dermatovenerologija, opća psihologija-psihopatologija-neuropatologija, anesteziologija.
 - c) Predmete izravno povezane s dentalnom medicinom: protetika, dentalni materijali i oprema, konzervativna dentalna medicina, preventivna dentalna medicina, anesteziologija i sedacija, specijalna kirurgija, specijalna patologija, klinička praksa, pedodontologija, ortodontologija, radiologija u dentalnoj medicini, dentalna okluzija i funkcija čeljusti, strukovno organiziranje, etika i zakonodavstvo, socijalni aspekti prakse u dentalnoj medicini.
- (2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovoga članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima.
- (3) Osposobljavanjem doktora dentalne medicine osoba stječe sljedeća znanja i vještine:
 - a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji dentalna medicina i dobro razumijevanje znanstvenih metoda, uključujući i načela bioloških funkcija i ocjenjivanja znanstveno utvrđenih činjenica i analizu podataka,

b) odgovarajuće poznavanje građe, fiziologije i ponašanja zdrave i bolesne osobe, kao i utjecaja prirodnog i društvenog okruženja na zdravstveno stanje čovjeka u mjeri u kojoj ti čimbenici utječu na dentalnu medicinu

c) dovoljno razumijevanje građe, funkcija zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, kako zdravih tako i bolesnih i njihovog odnosa s općim zdravstvenim stanjem i fizičkom i socijalnom dobrobiti pacijenta,

d) odgovarajuće poznavanje kliničkih disciplina i metoda koje daje doktorima dentalne medicine jasnu sliku o anomalijama, ozljedama i bolestima zubi, usne šupljine, čeljusti i povezanih tkiva, o preventivi, dijagnostici i terapijskoj dentalnoj medicini,

e) odgovarajuće iskustvo pod primjerenim nadzorom.

Doktor dentalne medicine kvalificiran je za djelatnosti koje uključuju prevenciju, dijagnostiku i liječenje anomalija i bolesti zubi, usne šupljine i povezanih tkiva.

Članak 33.

(1) Specijalističko usavršavanje doktora dentalne medicine uvjetovano je:

– posjedovanjem dokaza o priznatom sveučilišnom studiju za doktora dentalne medicine iz članka 25. ili 31. ovoga Zakona, i

– ispunjavanjem minimalnih uvjeta specijalističkog usavršavanja.

(2) Minimalne uvjete za obavljanje specijalističkog usavršavanja doktora dentalne medicine propisuje pravilnikom ministar nadležan za zdravstvo.

Magistri farmacije

Članak 34.

(1) Pristup osposobljavanju magistara farmacije podliježe posjedovanju isprave (diplome ili svjedodžbe) o završenom obrazovanju koje omogućava pristup na sveučilišni studij farmacije u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje magistara farmacije obuhvaća završetak sveučilišnog studija farmacije u trajanju od pet godina, od čega minimalno četiri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja priznatog istovjetnog stupnja ili ustanovi koja je pod nadzorom sveučilišta i šest mjeseci stručnog osposobljavanja u javnoj ljekarni ili u bolničkoj ljekarni.

Članak 35.

(1) Sveučilišni studijski program farmacije sadrži najmanje sljedeće predmete: biologija biljaka i životinja, fizika, opća i anorganska kemija, organska kemija, analitička kemija, farmaceutska kemija uključujući analizu medicinskih proizvoda, opća i primijenjena biokemija (medicinska), anatomija i fiziologija, medicinska terminologija, mikrobiologija, farmakologija i farmakoterapija, farmaceutska tehnologija, toksikologija, farmakognozija, zakonodavstvo i, gdje je primjereno, profesionalna etika.

(2) Uravnoteženost između teorijske i praktične nastave daje svakom predmetu iz stavka 1. ovoga članka dovoljan teorijski značaj da bi se održala sveučilišna razina obrazovanja.

(3) Osposobljavanjem magistra farmacije osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

a) odgovarajuće poznavanje lijekova i tvari koje se koriste u proizvodnji lijekova,

b) odgovarajuće poznavanje farmaceutske tehnologije i fizikalnog, kemijskog, biološkog i mikrobiološkog testiranja lijekova,

c) dovoljno poznavanje metabolizma i učinaka lijekova i djelovanja toksičnih tvari te upotreba lijekova,

d) odgovarajuće znanje za procjenu znanstvenih podataka u vezi s lijekovima, kako bi se na temelju ovog znanja mogli dostaviti odgovarajući podaci,

e) poznavanje propisa koji reguliraju ljekarničku djelatnost.

(4) Magistar farmacije sposoban je obavljati i ima pristup sljedećim poslovima:

- a) priprema farmaceutskog oblika lijeka,
- b) izrada i testiranje lijeka,
- c) testiranje lijekova u laboratorijima za testiranje lijekova,
- d) skladištenje, čuvanje i distribucija lijekova na veliko,
- e) priprema, testiranje, skladištenje i nabava lijekova u javnim ljekarnama, odnosno ljekarničkim ustanovama,
- f) priprema, testiranje, skladištenje i izdavanje lijekova u bolničkoj ljekarničkoj ustanovi,
- g) informiranje i savjetovanje o lijekovima.

Članak 36.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz nadležnog tijela države članice EU da je ta osoba zaposlena na poslovima farmaceuta tijekom razdoblja potrebnog za stručno iskustvo neophodnog za pristup profesiji magistra farmacije.

(2) Dokaz iz stavka 1. ovoga članka popraćen je s dokazom o formalnom osposobljavanju za magistre farmacije iz članka 34. ovoga Zakona.

Članak 37.

Dokaz o formalnoj osposobljenosti iz članka 25. i 34. ovoga Zakona priznaje se samo u svrhu obavljanja profesije magistra farmacije.

Medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege

Članak 38.

(1) Pristup osposobljavanju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina općeg obrazovanja u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(2) Osposobljavanje medicinskih sestara za djelatnost opće zdravstvene njege obuhvaća najmanje tri godine obrazovanja ili 4600 sati teorijskog i kliničkog osposobljavanja u punoj satnici.

(3) Trajanje teorijskog osposobljavanja iz stavka 2. ovoga članka predstavlja najmanje jednu trećinu, a trajanje kliničkog osposobljavanja najmanje jednu polovinu minimalnog trajanja osposobljavanja i uključuje najmanje program iz članka 39. ovoga Zakona.

(4) Teorijsko osposobljavanje obavlja se u strukovnim školama za medicinske sestre ili na visokim učilištima, a kliničko osposobljavanje obavlja se u bolničkim i drugim zdravstvenim ustanovama te u zajednici, pod odgovornošću nastavnika zdravstvene/sestrinske njege, u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, odnosno uz njihovu pomoć.

(5) Strukovne škole za medicinske sestre i visoka učilišta koja obrazuju medicinske sestre odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 39.

(1) Obrazovni program za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sadrži najmanje sljedeće:

a) Teorijsko obrazovanje koje se sastoji od:

1. Zdravstvena skrb: priroda i etika struke, opća načela zdravlja i njege, načela njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu, opću i specijalističku kirurgiju, skrb za djecu i pedijatriju, skrb za roditelje, mentalno zdravlje i psihijatriju, skrb za starije i gerijatriju.

2. Osnovni predmeti anatomija i fiziologija, patologija, bakteriologija, virologija i parazitologija; biofizika, biokemija i radiologija, dijetetika, higijena (preventivna medicina, zdravstveno obrazovanje), farmakologija.

3. Društveni predmeti: sociologija, psihologija, načela administracije, načela poučavanja, socijalno i zdravstveno zakonodavstvo, pravni aspekti skrbi.

b) Kliničko obrazovanje koje se sastoji od zdravstvene njege u odnosu na: opću i specijalističku medicinu; opću i specijalističku kirurgiju; skrb za djecu i pedijatriju; skrb za roditelje; mentalno zdravlje i psihijatriju; skrb za starije i gerijatriju; njegu u kući.

(2) Jedan ili više predmeta iz stavka 1. ovoga članka mogu se poučavati kao dio drugih disciplina ili u vezi s njima. Teorijsko obrazovanje vrednuje se i koordinira s kliničkim obrazovanjem tako da se znanja i vještine navedene u programu iz stavka 1. ovoga članka mogu usvojiti na odgovarajući način.

(3) Osposobljavanjem medicinske sestre osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojima se temelji sestринство, uključujući i dovoljno razumijevanje građe, fizioloških funkcija i ponašanja zdravih i bolesnih osoba, kao i odnosa između zdravstvenog stanja čovjeka te njegovog fizičkog i socijalnog okruženja,

b) odgovarajuće poznavanje prirode i etike profesije te općih načela zdravlja i sestринства,

c) odgovarajuće kliničko iskustvo stjecano u bolničkim zdravstvenim ustanovama, u drugim zdravstvenim institucijama te u zajednici, pod nadzorom nastavnika zdravstvene/sestrinske njege u suradnji s drugim kvalificiranim medicinskim sestrama, gdje je broj kvalificiranih zdravstvenih radnika odgovarajući sestринskoj njezi pacijenata,

d) sposobnost sudjelovanja u praktičnom obrazovanju zdravstvenog osoblja i iskustvo u radu s njim,

e) iskustvo u radu s članovima ostalih zanimanja u zdravstvenoj djelatnosti.

Primalje

Članak 40.

(Brisan.)

Članak 41.

(1) Pristup osposobljavanju primalje podliježe posjedovanju dokaza o završenom općem obrazovanju u trajanju od deset godina.

(2) Obrazovanje primalje minimalno obuhvaća ukupno završenih najmanje tri godine teorijskog i praktičnog obrazovanja koji se odvija u sklopu stručnog studija, a minimalno uključuje program u punoj nastavnoj satnici iz članka 42. ovoga Zakona.

(3) Strukovne škole za primalju i visoka učilišta koja obrazuju primalje odgovorni su za koordinaciju teorijske i kliničke nastave tijekom cijelog obrazovnog programa.

Članak 42.

(1) Program osposobljavanja za primalju obuhvaća najmanje sljedeće predmete za obje vrste osposobljavanja:

a) Teorijska i tehnička nastava:

1. Opći predmeti: osnovna anatomija i fiziologija, osnovna patologija, osnovna bakteriologija, virologija i parazitologija, osnovna biofizika, biokemija i radiologija, pedijatrija s posebnim naglaskom na novorođenčadi, higijena, zdravstveni odgoj, preventivna medicina, rano dijagnosticiranje bolesti, prehrana i dijetetika, posebno u odnosu na žene, novorođenčad i male bebe, osnovna sociologija i sociomedicinska problematika, osnovna farmakologija, psihologija, načela i metode poučavanja, zdravstveno i socijalno zakonodavstvo i organizacija zdravstva, profesionalna etika i profesionalno zakonodavstvo, spolni odgoj i planiranje obitelji, zakonska zaštita majke i djeteta.

2. Predmeti specifični za djelatnosti primalje: anatomija i fiziologija, embriologija i razvoj fetusa, trudnoća, porod i puerperij, ginekološka i opstetrijska patologija, priprema za porod i

roditeljstvo, uključujući psihološke aspekte, pripreme za porod (uključujući poznavanje i upotrebu tehničke opreme u opstetriciji), analgezija, anestezija i oživljavanje, fiziologija i patologija novorođenčeta, njega i nadzor novorođenčeta; psihološki i socijalni čimbenici.

b) Praktično i kliničko obrazovanje (mora se provoditi pod odgovarajućim nadzorom):

- savjetovanje trudnica, uključujući najmanje 100 pretporodajnih pregleda,
- nadzor i njega najmanje 40 trudnica,
- student mora izvesti najmanje 40 poroda, a ako se ovaj broj ne može postići zbog malog broja roditelja, može se smanjiti na minimalno 30 poroda, uz uvjet da student asistira kod dodatnih 20 poroda,
- aktivno sudjelovanje kod poroda na zadak; ako to nije moguće zbog pomanjkanja poroda na zadak, praksa se može provesti u simuliranoj situaciji,
- izvođenje epiziotomije i uvod u šivanje rana – uključuje teorijsku nastavu i kliničku praksu; praksa šivanja rana uključuje šivanje rane nakon epiziotomije i jednostavne perinealne laceracije – može se obaviti u simuliranoj situaciji,
- nadzor i skrb za 40 žena kod kojih postoji rizik povezan s trudnoćom, ili s trudovima ili s postporodajnim razdobljem,
- nadzor i njega (uključujući pregled) najmanje 100 žena nakon poroda i zdravih novorođenčadi,
- promatranje i njega novorođene djece koja zahtijevaju posebnu njegu, uključujući nedonošćad, prenošenu novorođenčad, novorođenčad koja imaju premalu tjelesnu težinu ili koja su bolesna,
- zdravstvena njega kod patoloških stanja na području ginekologije i opstetricije,
- uvod u zdravstvenu njegu na području medicine i kirurgije – uključuje teoretsku nastavu i kliničku praksu.

(2) Teorijska i tehnička nastava moraju se uravnotežiti i koordinirati s kliničkim obrazovanjem na takav način da se stečena znanja i iskustva mogu usvojiti na odgovarajući način (dio a) i b) programa obrazovanja).

(3) Kliničko obrazovanje ima oblik prakse na radu u bolničkim odjelima ili drugim zdravstvenim ustanovama, koje su odobrila nadležna tijela. Kao dio ove prakse, studentice-primalje moraju sudjelovati u aktivnostima odjela u mjeri u kojoj te aktivnosti pridonose njihovom obrazovanju te ih se poučava o odgovornostima povezanim s djelatnošću primalja.

(4) Osposobljavanjem primalje osoba stječe sljedeća znanja i vještine:

- a) odgovarajuće poznavanje znanosti na kojoj se temelje poslovi primalje,
 - b) odgovarajuće poznavanje etike profesije i zakonodavstva,
 - c) temeljito poznavanje bioloških funkcija, anatomije i fiziologije, opstetricije i neonatologije, odnosa stanja između zdravlja i fizičkog i socijalnog okruženja čovjeka i njegovog ponašanja,
 - d) odgovarajuće kliničko iskustvo u ovlaštenim ustanovama pod nadzorom osoba osposobljenih za opstetriciju,
 - e) odgovarajuće razumijevanje obrazovanja zdravstvenih radnika i iskustvo u radu s njima.
- (5) Osposobljavanje primalje omogućava provođenje sljedećih djelatnosti:
- a) primjereno informiranje i savjetovanje u vezi s planiranjem obitelji,
 - b) dijagnosticiranje trudnoće i praćenje normalnog tijeka trudnoće, vršenje pregleda za praćenje razvoja normalnog tijeka trudnoće,
 - c) savjetovanje ili upućivanje pregleda potrebnog za najraniju moguću dijagnozu rizičnih trudnoća,
 - d) izvođenje programa za pripremu roditeljstva i potpuna priprema za porod, uključujući savjete o higijeni i prehrani,
 - e) skrb i pomoć majci tijekom poroda i praćenja stanja fetusa u maternici, odgovarajućim kliničkim metodama i tehničkim sredstvima,

- f) vođenje spontanih poroda uključujući po potrebi epiziotemiju i u hitnim slučajevima porode na zadak,
- g) prepoznavanje znakova koji upozoravaju na nepravilnost kod majke ili djeteta, koji traže upućivanje na doktora medicine specijalista, poduzimanje hitnih mjera u odsutnosti doktora medicine specijalista, posebno ručno odstranjenje placente koje je popraćeno ručnim pregledom maternice,
- h) pregled i njega novorođenčeta uz poduzimanje svih inicijativa u slučaju potrebe i izvođenje hitnog oživljavanja,
- i) njega majke i praćenje njezinog napretka u razdoblju nakon poroda i davanje svih potrebnih savjeta majci o njezi djeteta radi omogućavanja optimalnog napretka djeteta,
- j) obavljanje liječenja koje propiše doktor medicine specijalist ginekologije i opstetricije,
- k) priprema potrebnih pisanih izvješća.

Članak 43.

(1) Odredbe članaka 26-42. koje propisuju minimalne uvjete osposobljavanja za profesije uređene prema pojedinim područjima u djelatnosti zdravstva na odgovarajući način će se uzimati u obzir prilikom vrednovanja kvalifikacije u općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija.

(2) U slučaju kada je druga država članica EU državljaninu države članice EU već priznala kvalifikaciju stečenu izvan teritorija EEP-a Republika Hrvatska će priznati navedenu odluku druge države članice EU uz ispunjenje uvjeta stvarnog i zakonitog obavljanja profesionalne djelatnosti na teritoriju EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina.

Minimalni uvjeti osposobljavanja veterinaru

Osposobljavanje veterinaru

Članak 44.

(1) Osposobljavanje veterinaru obuhvaća ukupno najmanje pet godina teoretskog i praktičnog sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja ili pod nadzorom sveučilišta, sadržavajući minimalno sveučilišni program studija kako je propisano u točki 5.4.1. Priloga V. Direktive.

(2) Pristup osposobljavanju veterinaru podliježe posjedovanju isprave (diplome ili potvrde) koja omogućuje upis na odgovarajuće studije na sveučilište ili ustanove visokog obrazovanja kojima se priznaje istovjetni stupanj u svrhu takvog studija u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi članici EU.

(3) Osposobljavanje veterinaru daje jamstvo da je osoba stekla sljedeća znanja i vještine:

- a) primjereno poznavanje znanosti na kojoj se temelji veterinarska djelatnost,
- b) primjereno poznavanje strukture organizma i životnih funkcija zdravih životinja, njihovog uzgoja, reprodukcije i higijene općenito, kao i njihove hranidbe, uključujući tehnologiju uključenu u proizvodnju i očuvanje hrane za životinje koja odgovara njihovim potrebama,
- c) primjereno poznavanje ponašanja i zaštite životinja,
- d) primjereno poznavanje uzroka, prirode, tijeka, učinaka, dijagnoze i liječenja bolesti životinja, bez obzira da li se smatraju pojedinačnima ili grupnima, uključujući posebno znanje o bolestima koje se mogu prenijeti na ljude,
- e) primjereno poznavanje preventivne medicine,
- f) primjereno poznavanje higijene i tehnologije uključene u proizvodnju, izradu i stavljanje u promet životinjskih proizvoda i prehrambenih proizvoda životinjskog porijekla koji su namijenjeni za prehranu ljudi,

g) primjereno poznavanje zakona, propisa i drugih akata koje se odnose na područja navedena u podstavcima a), b), c), d), e) i f),

h) primjereno kliničko i drugo praktično iskustvo, pod odgovarajućim nadzorom.

(4) Fizičkoj osobi koja je završila formalno obrazovanje za veterinara u Republici Hrvatskoj, a namjerava obavljati reguliranu profesiju u drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, izdat će se potvrda o formalnoj osposobljenosti u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ.

(5) Potvrdu o formalnoj osposobljenosti iz prethodnog stavka ovoga članka izdaje nadležna obrazovna institucija koja je izdala diplomu o formalnom obrazovanju za veterinare.

Članak 45.

(1) Dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinare iz točke 5.4.2. Priloga V. Direktive koji zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 44. ovoga Zakona u svrhu pristupa profesiji veterinara i njezina obavljanja, istovrijedni su dokazima o formalnoj osposobljenosti koji su izdani u Republici Hrvatskoj.

(2) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovoga članka moraju biti izdani od nadležnih tijela država članica EU i treba im priložiti, gdje je to primjereno, dokumente navedene u točki 5.4.2. Priloga V. Direktive.

Minimalni uvjeti osposobljavanja arhitekata

Osposobljavanje arhitekata

Članak 46.

(1) Osposobljavanje arhitekata obuhvaća ukupno najmanje četiri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici ili šest godina sveučilišnog studija od kojih su najmanje tri godine sveučilišnog studija u punoj nastavnoj satnici na sveučilištu ili drugoj ustanovi visokog obrazovanja koja provodi obrazovanje priznatog istovjetnog stupnja. Osposobljavanje mora biti takvo da omogući uspješno polaganje završnog ispita sveučilišnog stupnja.

(2) Osposobljavanje iz stavka 1. ovoga članka mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora imati arhitekturu kao osnovnu komponentu, te mora uravnoteženo uključiti teoretske i praktične aspekte arhitektonskog osposobljavanja i osiguravati sjecanje sljedećih znanja i vještina:

- sposobnost da se izrade arhitektonski projekti koji ispunjavaju estetske i tehničke zahtjeve,
- primjereno poznavanje povijesti i teorije arhitekture te pripadnih umjetnosti, tehnologija i humanističkih znanosti,
- poznavanje lijepih umjetnosti koje su od utjecaja na kvalitetu arhitektonskih projekata,
- primjereno znanje o urbanizmu, planiranju i vještina koje su uključene u proces planiranja,
- razumijevanje odnosa između ljudi i zgrada te između zgrada i njihovog okoliša, kao i potrebe prilagodbe zgrada njihovih međuprostora ljudskim potrebama i mjerama,
- razumijevanje arhitekture kao profesije i uloge arhitekta u zajednici, posebno pri pripremi idejnih rješenja koja uvažavaju društvene čimbenike,
- razumijevanje metoda istraživanja i metoda za pripremu idejnih rješenja za projekte,
- razumijevanje konstrukcijskih i inženjerskih problema povezanih s projektima zgrada,
- primjereno poznavanje fizikalnih problema i tehnologija i funkcije zgrada kako bi njihova unutrašnjost pružala ugodnost i zaštitu od klimatskih utjecaja,
- potrebne vještine izrade projekata kojima se omogućuje ispunjavanje zahtjeva korisnika zgrada u okviru granica određenih troškovima i građevinskim propisima,
- primjereno poznavanje djelatnosti, organizacije, propisa i postupaka koji su uključeni u prenošenje projektnih ideja u zgrade, odnosno uključivanje planova u prostorno uređenje.

(3) Znanja i vještine iz stavka 2. ovoga članka mogu biti izmijenjena u skladu s namjerom njihove prilagodbe znanstvenom i tehničkom napretku.

(4) Izmjene iz stavka 3. ovoga članka ne smiju imati za posljedicu promjenu načela postojećih propisa koji se odnose na osposobljavanje i uvjete pristupa obavljanju poslova fizičkih osoba.

Odstupanje od uvjeta za osposobljavanje arhitekata

Članak 47.

Iznimno od odredaba članka 46. ovoga Zakona, smatra se da su ispunjene odredbe članka 25. ovoga Zakona i u sljedećim slučajevima:

- osposobljavanje koje je postojalo od 5. kolovoza 1985. koju je pružao »Fachhochschulen« u Saveznoj Republici Njemačkoj tijekom razdoblja od tri godine i koje osposobljavanje je ispunjavalo zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona i pružalo pristup aktivnostima iz članka 48. ovoga Zakona u Saveznoj Republici Njemačkoj pod profesionalnim nazivom »arhitekt«, pod uvjetom da je osposobljavanje slijedilo četverogodišnje razdoblje rada u struci u Saveznoj Republici Njemačkoj, što se potvrđuje potvrdom izdanom od strukovne organizacije u koju je upisan arhitekt na koga se odnosi ova odredba Zakona; strukovna organizacija prije izdavanja potvrde mora utvrditi da je rad arhitekta za kojeg izdaje potvrdu predstavljao uvjerljivu primjenu svih znanja i vještina iz članka 46. stavka 2. ovoga Zakona u području arhitekture; potvrda će se izdati u skladu s postupcima koji se primjenjuju na upis u strukovnu organizaciju,
- osposobljavanje kao dio programa socijalnih poboljšanja ili izvanrednih sveučilišnih studija koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 46. ovoga Zakona, što se potvrđuje ispitom iz arhitekture kojeg položi osoba koja je sedam ili više godina radila u području arhitekture, pod nadzorom arhitekta ili arhitektonskog projektnog ureda; taj ispit mora biti sveučilišne razine obrazovanja i mora odgovarati završnom ispitu iz članka 46. stavka 1. ovoga Zakona.

Obavljanje poslova arhitekata

Članak 48.

(1) U smislu ovoga Zakona, poslovi arhitekata su poslovi koji se redovito rade na temelju profesionalnog naziva »arhitekt«.

(2) Državljeni države članice EU, koji su ovlaštteni da mogu rabiti naziv »arhitekt« u skladu sa zakonom koji ovlašćuje nadležno tijelo države članice da dodijeli taj naziv državljanima država članica koji se posebno ističu kvalitetom svoga rada u području arhitekture, smatrat će se da zadovoljavaju uvjete koji se traže za obavljanje poslova arhitekata pod profesionalnim nazivom »arhitekt«; smatra se da potvrda koju tim osobama izda matična država članica potvrđuje arhitektonsku vrstu poslova tih osoba.

Stečena prava

Opće odredbe

Članak 49.

(1) Ne dovodeći u pitanje stečena prava specifična za određene profesije, u slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, koje posjeduju državljani država članica EU, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti koje su izdale te države članice EU kao dovoljan dokaz, ako oni potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije referentnog

datuma iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2., odnosno 5.6.2. Priloga V. Direktive, te ako je uz njih priložena potvrda u kojoj se navodi da su osobe kojima je ista izdana stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njezinog izdavanja.

(2) U slučaju kada dokazi o formalnoj osposobljenosti za zdravstvene radnike, doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege i primalje koje posjeduju državljani Republike Hrvatske ili državljani država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, ne udovoljavaju svim uvjetima minimalne osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40. i 41. ovoga Zakona, nadležno tijelo Republike Hrvatske potvrdit će dokaz o formalnoj osposobljenosti, kao dovoljan dokaz, ako potvrđuje uspješan završetak osposobljavanja u Republici Hrvatskoj koje je započelo prije referentnog datuma iz točaka 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija i izdati će potvrdu u kojoj se navodi da su osobe kojima je izdana stvarno i zakonito obavljale određenu zdravstvenu djelatnost i/ili profesionalnu aktivnost na teritoriju Republike Hrvatske najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije njezina izdavanja.

(3) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, izdane na području bivše Demokratske Republike Njemačke, a koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljenosti iz članaka 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41 i 44. ovoga Zakona, ako ti dokazi potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo prije:

a) 3. listopada 1990. godine za doktore medicine, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare, i

b) 3. travnja 1992. godine za doktore medicine specijaliste.

(4) Dokazi o formalnoj osposobljenosti iz stavka 2. podstavka a) ovoga članka daju osobi kojoj su izdani pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti na čitavom teritoriju Njemačke pod istim uvjetima kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.1.1., 5.1.2., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2 i 5.6.2. Priloga V. Direktive, koje su izdale nadležne njemačke vlasti.

(5) Ne dovodeći u pitanje odredbe članaka koji se odnose na doktore dentalne medicine, Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte, koje je državljanima država članica EU izdala bivša Čehoslovačka, ili za koje je osposobljavanje, za Češku Republiku i Slovačku započelo prije 1. siječnja 1993. godine, kada vlasti jedne od spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi o formalnoj osposobljenosti na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(6) Odredba stavka 4. ovoga članka primjenjuje se na arhitekte, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive. Odredba stavka 4. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, veterinare, primalje i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovog Zakona.

(7) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavka 4. i 5. ovoga članka kandidat je dužan priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Češke Republike odnosno Slovačke u kojoj se navodi da su te osobe učinkovito i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

(8) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte, koje je državljanima država članica EU izdao bivši Sovjetski Savez, a koje potvrđuju uspješan završetak osposobljavanja koje je započelo:

a) za Estoniju, prije 20. kolovoza 1991. godine,

b) za Latviju, prije 21. kolovoza 1991. godine,

c) za Litvu, prije 11. ožujka 1990. godine,

kada vlasti bilo koje od triju spomenutih država članica EU potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same.

(9) Odredba stavka 7. primjenjuje se na arhitekte, u slučaju kada se radi o javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost predviđena za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive.

(10) Odredba stavka 7. primjenjuje se i u slučaju pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovoga Zakona.

(11) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti u slučajevima iz stavaka 7., 8. i 9. ovoga članka kandidat je dužan javnoj ispravi kojom dokazuje svoju formalnu osposobljenost priložiti potvrdu koju su izdale nadležne vlasti Estonije, Latvije, odnosno Litve, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale određenu djelatnost na njihovom području najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

(12) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti za veterinare koje je izdao bivši Sovjetski Savez ili za koje je osposobljavanje započelo, u Estoniji, prije 20. kolovoza 1991. godine, uz potvrdu iz stavka 10. ovog članka, potrebno je priložiti potvrdu koju su izdale vlasti u Estoniji, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njezinom području najmanje pet godina uzastopno, unutar sedam godina prije datuma njezinog izdavanja.

(13) Ako u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje i veterinare koji su državljani država članica EU, profesionalni nazivi ne odgovaraju profesionalnim nazivima navedenima za predmetnu državu članicu u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz, javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost, koje su izdale te države članice ako je uz njih priložena potvrda koju su izdale nadležne vlasti ili tijela države članice o istovrijednosti profesionalnog naziva u javnim ispravama kojima se dokazuje formalna osposobljenost.

(14) Nadležno tijelo Republike Hrvatske izdaje potvrdu za državljane Republike Hrvatske ili države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru čiji profesionalni naziv naveden u dokazu o formalnom obrazovanju stečenom u Republici Hrvatskoj za doktora medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre

za djelatnost opće zdravstvene njege i primalje ne odgovara profesionalnom nazivu (titulu) upisanom za Republiku Hrvatsku u Aneksu V, točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.5.2. i 5.6.2. Direktive 2013/25/EU kojom se mijenjaju odredbe Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija. U potvrdi iz ovoga stavka potvrđuje se da je dokaz o formalnoj osposobljenosti izdan na temelju uspješnog završetka obrazovanja, koje je odgovarajuće obrazovanju propisanom člancima 26., 27., 28., 31., 32., 34., 35., 38., 39., 40., 41. i 42. ovoga Zakona i da u Republici Hrvatskoj ima ista profesionalna prava kao i na temelju kvalifikacije čiji je profesionalni naziv upisan za Republiku Hrvatsku.

(15) U potvrdi iz stavka 12. ovoga članka navodi se da dokaz o formalnoj osposobljenosti potvrđuje uspješan završetak osposobljenosti u skladu s člankom 26., 28., 31., 33., 34., 38., 40., 41. i 44. ovoga Zakona, te država članica EU koja ga je izdala postupa s njim jednako kao s kvalifikacijama čiji su profesionalni nazivi navedeni u točkama 5.1.1., 5.1.2., 5.1.3., 5.1.4., 5.2.2., 5.3.2., 5.3.3., 5.4.2., 5.5.2. i 5.6.2. Priloga V. Direktive.

(16) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnim kvalifikacijama za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, magistre farmacije, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare i arhitekte koje je državljanima država članica EU izdala bivša Jugoslavija, ili za koje je osposobljavanje započelo, u Republici Sloveniji, prije 25. lipnja 1991. godine, kada nadležne vlasti navedenih država potvrde da su ti dokazi na njihovom području istovrijedni kao i dokazi o formalnoj osposobljenosti koje izdaju one same te, za arhitekte, kao dokazi o formalnoj osposobljenosti predviđeni za te države članice točkom 6. Priloga VI. Direktive, radi pristupa profesionalnim djelatnostima i obavljanja istih, za doktore medicine, doktore medicine specijaliste, doktore dentalne medicine, doktore dentalne medicine specijaliste, medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, primalje, veterinare, magistre farmacije u odnosu na poslove iz područja farmacije te arhitekte u odnosu na djelatnosti iz članka 48. ovoga Zakona.

(17) Uz dokaz o formalnoj osposobljenosti iz stavka 14. ovoga članka treba priložiti potvrdu koju su izdale te iste vlasti, a u kojoj se navodi da su te osobe stvarno i zakonito obavljale predmetnu djelatnost na njihovom teritoriju najmanje tri godine uzastopno, unutar pet godina prije datuma njezinog izdavanja.

Članak 50.

Kvalifikacije »фелдшер« (feldsher), stečene u Bugarskoj prije 31. prosinca 1999. godine, ne podliježu postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje profesije doktora medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege sukladno ovom Zakonu, ako nositelji takvih kvalifikacija profesiju za koju je izdana takva kvalifikacija obavljaju sukladno bugarskom nacionalnom sustavu zdravstvene zaštite na dan 1. siječnja 2000. godine i ako je Bugarska izdala potvrdu kojom nositelja takve kvalifikacije ovlašćuje za nastavak obavljanja profesije, iako dijelovi njihove aktivnosti podliježu primjeni odredaba Direktive koje se odnose na doktore medicine i medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege.

Članak 51.

(1) Diplome, svjedodžbe i druge javne isprave kojima se potvrđuje uspješno završeno formalno obrazovanje i po potrebi stručno usavršavanje i osposobljavanje, a koje je izdalo nadležno tijelo na području bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine, izjednačene su po pravnoj snazi s diplomama, svjedodžbama i drugim javnim ispravama izdanima od nadležnih tijela Republike Hrvatske te ne podliježu provjeri u postupku priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(2) Nadležno ministarstvo izdaje potvrde o valjanosti javnih isprava o formalnoj osposobljenosti iz stavka 1. ovoga članka koje su hrvatski ili strani državljani stekli u republikama bivše Jugoslavije prije 8. listopada 1991. godine.

Stečena prava za doktore medicine

Članak 52.

Republika Hrvatska može od doktora medicine specijalista, čije je specijalističko usavršavanje bilo uređeno zakonskim i drugim propisima u državi članici EU koji su na snazi od 20. lipnja 1975. godine, a koji su započeli specijalističko usavršavanje najkasnije do 31. prosinca 1983. godine, zahtijevati da uz dokaz o formalnoj osposobljenosti prilože i potvrdu da su stvarno i zakonito obavljali odgovarajuću specijalističku djelatnost na području države članice EU najmanje tri uzastopne godine unutar posljednjih pet godina prije njezinog izdavanja.

Članak 53.

Republika Hrvatska priznaje dokaz o završenoj specijalizaciji doktora medicine specijalista koji je u Kraljevini Španjolskoj dodijeljen doktorima medicine koji su završili specijalizaciju prije 1. siječnja 1995. godine kad i ne zadovoljava minimalne uvjete osposobljavanja, ako je uz taj dokaz priložena svjedodžba izdana od nadležne španjolske vlasti koja potvrđuje da je osoba položila posebno specijalističko usavršavanje obavljeno u skladu s izvanrednim mjerama o priznavanju utvrđenim u Kraljevskom ukazu 1497/99, kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama doktora medicine specijalista, koji je za Kraljevinu Španjolsku utvrđen u točki 5.1.2. i 5.1.3. Priloga V Direktive.

Članak 54.

(Brisan.)

Stečena prava specifična za doktore dentalne medicine

Članak 55.

(1) Republika Hrvatska, u svrhu obavljanja poslova doktora dentalne medicine, priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.3.2. Priloga V. Direktive za doktora dentalne medicine izdane u Talijanskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Saveznoj Republici Austriji, Češkoj Republici, Slovačkoj i Rumunjskoj doktorima dentalne medicine koji su završili studij prije datuma navedenog u Prilogu V. Direktive, ukoliko je takvim dokazima priložena potvrda koju izdaju nadležna tijela te države članice.

(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:

- a) da je osoba stvarno i zakonito zaposlena na poslovima doktora dentalne medicine u toj državi članici najmanje tri godine tijekom pet godina koje prethode izdavanju potvrde,
- b) da je osoba kvalificirana za obavljanje poslova pod istim uvjetima kao i osobe sa kvalifikacijom navedenom u točki 5.3.2 Priloga V. Direktive.

(3) Iznimno, stavak 2. ovoga članka ne odnosi se na doktore dentalne medicine koji su završili trogodišnji studij, koji ovjerava nadležno tijelo u državi članici kao istovrijedno uvjetima iz članka 31. ovoga Zakona.

(4) Dokazima o formalnoj osposobljenosti izdanima u bivšoj Čehoslovačkoj, pod uvjetima iz stavka 2. ovoga članka priznaju se iste razine osposobljenosti kao češkim i slovačkim dokazima o formalnoj osposobljenosti.

Članak 56.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaz o formalnoj osposobljenosti za doktora dentalne medicine koji je izdan u Talijanskoj Republici osobama koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 28. siječnja 1980. godine i najkasnije 31. prosinca 1984. godine uz potvrdu koju su izdale nadležne talijanske vlasti.

(2) Potvrdom iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se:

a) da je kandidat položio odgovarajuću provjeru osposobljenosti koju izvode nadležna talijanska tijela s ciljem da se utvrdi da imaju razinu znanja i vještina usporedive s osobama koje imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti navedenim za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive,

b) da su zaposlene stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine najmanje tri uzastopne godine u Talijanskoj Republici tijekom pet godina koje prethode izdavanju takve potvrde,

c) da je kandidat ovlašten da se zaposli stvarno, zakonito i pretežno na poslovima doktora dentalne medicine kao i osoba koja ima dokaz o formalnoj osposobljenosti naveden za Talijansku Republiku u točki 5.3.2. Priloga V. Direktive.

(3) Osobe koje su završile najmanje trogodišnji studij, što ovjerava nadležno tijelo kao istovjetno obrazovanje iz članka 31. ovoga Zakona, izuzimaju se iz trogodišnjeg praktičnog radnog iskustva iz stavka 2. podstavka a) ovoga članka.

(4) Odredbe stavaka 1.-3. ovoga članka odnose se i na osobe koje su započele sveučilišni medicinski studij nakon 31. prosinca 1984. godine uz uvjet da je gore navedeni trogodišnji studij započeo prije 31. prosinca 1994. godine.

Stečena prava specifična za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege

Članak 57.

(1) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege, navedene u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive, a koje na dan naveden u toj točki ostvaruju to pravo na temelju odredaba koje su primjenjive na sestrinsku profesiju te koje na taj dan imaju poslovni nastan na njezinom području, u skladu s odredbama članka 25. ili 49. stavka 1. ovoga Zakona, te moraju uključivati punu odgovornost za planiranje, organiziranje i nadziranje provedbe zdravstvene/sestrinske njege koja se pruža pacijentu.

(2) Kandidat koji ostvaruje stečena prava na temelju stavka 1. ovoga članka prilaže potvrdu nadležne države članice EU da ima prava na obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu na području države članice EU bez dokaza o formalnoj osposobljenosti iz točke 5.2.2. Priloga V. Direktive.

(3) Republika Hrvatska priznaje potvrde iz stavka 2. ovoga članka koje su države članice izdale državljanima drugih država članica i takvim potvrdama priznaje jednaku valjanost na svojem području kao dokazima o formalnoj osposobljenosti koje je ona sama izdala.

(4) Za dokaze o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću zdravstvenu njegu, koji je dodijeljen u Poljskoj, primjenjuju se sljedeće odredbe o stečenim pravima:

– u slučaju državljanina iz država članica EU čiji su dokazi o formalnim kvalifikacijama za medicinsku sestru za opću zdravstvenu njegu izdani u Poljskoj, odnosno čije je obrazovanje započelo u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne zadovoljavaju minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 38. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege potvrdu o tome da su ti državljani država članica stvarno i zakonito obavljali djelatnosti medicinskih sestara odgovornih za opću njegu u Poljskoj u određenom razdoblju:

a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru na diplomskom stupnju (dyplom licencjata pielęgniarsstwa) – najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde,

b) dokaz o formalnoj osposobljenosti za medicinsku sestru kojim se potvrđuje završetak programa osposobljavanja nakon završetka srednjeg obrazovanja koje je stečeno u strukovnoj medicinskoj školi (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki) – najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

(5) Republika Hrvatska priznaje dokaze o formalnoj osposobljenosti medicinske sestre za obavljanje djelatnosti opće zdravstvene njege koji su u Poljskoj izdani medicinskim sestrama koje su prije 1. svibnja 2004. godine završile osposobljavanje, a nisu ispunjavale minimalne uvjete osposobljavanja iz članka 38. ovoga Zakona, a koji su potvrđeni ispravom »*baccalaureus*« dobivenom na temelju posebnog dopunskog programa iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama Zakona o profesijama medicinske sestre i primalje i o nekim drugim pravnim aktima (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92, pos. 885), te Uredbe ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima obavljanja studija za medicinske sestre i primalje, koje imaju svjedodžbu srednje škole (završni ispit – matura) i diplomantice su medicinske gimnazije ili strukovnih medicinskih škola u kojima se podučavaju profesije medicinske sestre i primalje (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), a kako bi se provjerilo je li stupanj znanja i vještina takve osobe usporediv sa znanjem i vještinama medicinskih sestara koje imaju kvalifikacije koje su, u slučaju Poljske, definirane u točki 5.2.2. Priloga V. Direktive.

Članak 58.

U slučaju državljana država članica EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za medicinske sestre za opću zdravstvenu njegu stečeni u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU ili čije je osposobljavanje započelo u Rumunjskoj prije datuma pristupanja Rumunjske EU, Republika Hrvatska priznaje njihove dokaze o osposobljenosti koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 38. ovoga Zakona kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege (*Certificat de competence profesionale de asistent medical generalist*) sa završenim programom osposobljavanja na razini nakon završetka srednjeg obrazovanja stečenim na *coal postliceal*, ako uz taj dokaz nositelj kvalifikacije priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju medicinske sestre za djelatnost opće zdravstvene njege u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave. Navedene aktivnosti morale su uključivati potpunu odgovornost za planiranje, organizaciju i provođenje njege pacijenta.

Stečena prava specifična za primalje

Članak 59.

(1) Kandidatima iz države članice Europske unije, koji imaju dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju koja ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. ovoga Zakona, Republika Hrvatska priznaje kao dovoljan dokaz o formalnoj osposobljenosti javne isprave izdane od te države članice prije dana navedenog u točki 5.5.2., Priloga V. Direktive uz potvrdu o tome da je kandidat stvarno i zakonito zaposlen na poslovima o kojima je riječ najmanje dvije uzastopne godine tijekom pet godina prije izdavanja potvrde, iako u skladu s člankom 40. stavkom 1. i člankom 41. ovoga Zakona takvi dokazi nisu priznati ako uz njih nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Uvjeti utvrđeni u stavku 1. ovoga članka primjenjuju se na kandidate iz država članica EU čiji dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju potvrđuju završeno osposobljavanje na

području bivše Demokratske Republike Njemačke, koja zadovoljava minimalne uvjete osposobljenosti utvrđene u članku 40. stavku 1. i članku 41. ovoga Zakona, ali gdje se dokaz o formalnoj kvalifikaciji u smislu članka 40. stavka 1. i članka 41. ovoga Zakona ne priznaje ako uz njega nije priložena potvrda iz članka 40. stavka 2., gdje on potvrđuje da je program osposobljavanja započeo prije 3. listopada 1990. godine.

(3) Ako kandidat ima poljske javne isprave kojima dokazuje formalnu osposobljenost za primalju, Republika Hrvatska priznaje stečena prava u sljedećim slučajevima:

– kada je kandidat državljanin države članice EU čiji su dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalju izdani u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. ili kada je kandidat započeo osposobljavanje u Poljskoj prije 1. svibnja 2004. godine, a za slučaj kada kandidat ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti kako su određeni u članku 40. stavku 1. ovoga Zakona, ako je priložena potvrda da je kandidat zaposlen stvarno i zakonito na poslovima tijekom navedenog razdoblja:

a) dokaz o formalnoj osposobljenosti za primalju na diplomskom stupnju (dyplom licencjata położnictwa); najmanje tri uzastopne godine tijekom pet godina prije dana izdavanja potvrde

b) javna isprava o formalnoj osposobljenosti za primalju kojom se dokazuje završetak obrazovanja nakon srednjeg obrazovanja na medicinskoj strukovnoj školi (dyplom położnej): najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije dana izdavanja potvrde.

(4) Republika Hrvatska priznaje javne isprave kojima se dokazuje formalna osposobljenost primalje izdana u Poljskoj, kandidatu koji je završio obrazovanje prije 1. svibnja 2004. godine, a koji ne ispunjava minimalne uvjete osposobljenosti iz članka 40. ovoga Zakona, a što je potvrđeno ispravom »*baccalureus*«, na temelju posebnog programa usavršavanja iz članka 11. Zakona od 20. travnja 2004. o izmjenama i dopunama zakona koji se odnosi na zvanje medicinskih sestara i primalje, medicinske i neke druge pravne akte (Službeni list Republike Poljske od 30. travnja 2004., br. 92., pos. 885) i Uredbe Ministra zdravstva od 11. svibnja 2004. o detaljnim uvjetima izvođenja studija za medicinske sestre i primalje koje imaju svjedodžbu srednje škole, (završni ispit – matura) i imaju diplomu medicinskog liceja i medicinskih strukovnih škola za zvanje medicinska sestra i primalja (Službeni list Republike Poljske od 13. svibnja 2004., br. 110, pos. 1170), u cilju provjere da je razina znanja i vještina takve osobe usporediva s onom koju imaju primalje s kvalifikacijom, koje su u slučaju Poljske, utvrđene u točki 5.5.2. Priloga V. Direktive.

Članak 60.

Dokazi o formalnoj osposobljenosti za primalje izdani državljanima država članica EU u Rumunjskoj (asistent medical obstetrică-ginecologie/obstetrics-gynecology nurse), prije datuma pristupanja Rumunjske u EU, koji ne udovoljavaju minimalnim uvjetima osposobljavanja iz članka 40. ovoga Zakona, priznaju se kao dovoljan dokaz u svrhu obavljanja profesije primalje, ako uz taj dokaz kandidat priloži ispravu da je stvarno i zakonito obavljao profesiju primalje u Rumunjskoj i to najmanje pet godina uzastopno tijekom sedam godina prije izdavanja te isprave.

Stečena prava specifična za veterinare

Članak 61.

Ne dovodeći u pitanje **članak 49. stavke 5. i 6.** ovoga Zakona, u vezi s državljanima država članica EU, čije je dokaze o formalnoj osposobljenosti izdala Estonija, ili čije je osposobljavanje započelo u Estoniji prije 1. svibnja 2004. godine, priznaju se dokazi o formalnoj osposobljenosti za veterinaru, ukoliko su popraćeni potvrdom o tome da su takve osobe stvarno i zakonito zaposlene na poslovima veterinaru u Estoniji najmanje pet uzastopnih godina tijekom sedam godina prije izdavanja takve potvrde.

Stečena prava specifična za arhitekta

Članak 62.

- (1) Dokaz o formalnoj osposobljenosti za arhitekta naveden u točki 6. Prilogu VI. Direktive izdan od druge države članice EU, a koji dokaz potvrđuje program osposobljavanja koji je počeo najkasnije u referentnoj akademskoj godini iz tog Priloga, čak i ako on ne ispunjava uvjete iz članka 46. ovoga Zakona, priznaje se u svrhu pristupa obavljanju poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanih od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske.
- (2) Dokazom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i potvrda izdana od strane nadležnog tijela Savezne Republike Njemačke kojom se potvrđuje formalna osposobljenost izdana nakon 8. svibnja 1945. godine od nadležnog tijela Njemačke Demokratske Republike.
- (3) Neovisno o odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, sljedeći dokazi o formalnoj osposobljenosti priznaju se, u svrhu pristupa obavljanja poslova i obavljanja poslova arhitekata istovrijednim dokazom kao i dokazom o ispunjavanju uvjeta za obavljanje poslova arhitekata izdanim od strane odgovarajućih tijela Republike Hrvatske, i to potvrde izdane državljanima drugih država članica EU koje izdaju te države članice, a koje su usvojile pravila koja uređuju pristup obavljanju poslova i obavljanje poslova arhitekata na sljedeće datume:
- 1. siječnja 1995. godine za Austriju, Finsku i Švedsku,
 - 1. svibnja 2004. godine za Češku, Estoniju, Cipar, Latviju, Litvu, Mađarsku, Maltu, Poljsku, Sloveniju i Slovačku,
 - 5. kolovoza 1987. godine za sve ostale države članice EU.
- (4) Potvrde iz stavka 3. ovoga članka potvrđuju da je nositelj te potvrde bio ovlašten, ne kasnije od navedenog datuma, pravo rabiti profesionalni naziv »arhitekt«, te da je u okviru tih pravila stvarno obavljao poslove arhitekata najmanje tri uzastopne godine u razdoblju od pet godina koje su prethodile izdavanju potvrde.

V. KORIŠTENJE PROFESIONALNIH NAZIVA I NAZIVA STEČENIH NAKON ZAVRŠETKA VISOKOG OBRAZOVANJA

Članak 63.

- (1) Ako je u Republici Hrvatskoj propisano korištenje profesionalnih naziva za neku od reguliranih profesija, kandidati koji su ovlašten za obavljanje neke regulirane profesije na temelju priznanja stručnih kvalifikacija sukladno ovom Zakonu, koriste profesionalne nazive koji se za tu reguliranu profesiju koriste u Republici Hrvatskoj kao i odgovarajuće kratice.
- (2) Ako je u Republici Hrvatskoj određena profesija regulirana općim aktom strukovne organizacije ili drugoga nadležnog tijela ili organizacije, kandidat može koristiti profesionalni naziv koji dodjeljuje ta strukovna organizacija ili drugo nadležno tijelo ili organizacija, kao i odgovarajuću kraticu, ako podnese dokaz da je član tog tijela, odnosno organizacije.

Članak 64.

- (1) Neovisno o članku 7., članku 8. stavku 10. i članku 63. ovoga Zakona, kandidat ima pravo koristiti stručni i akademski naziv, odnosno akademski stupanj i odgovarajuću kraticu, koje je stekao u državi članici podrijetla na jeziku države članice podrijetla.
- (2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo od kandidata može u rješenju iz članka 18. ovoga Zakona zahtijevati da iza naziva iz stavka 1. ovoga članka slijedi naziv i adresa ustanove koja je naziv dodijelila.
- (3) U slučaju kada postoji mogućnost da se naziv iz stavka 1. ovoga članka zamijeni za naziv za koji je u Republici Hrvatskoj potrebno dodatno obrazovanje koje kandidat nije stekao u državi članici podrijetla, nadležno tijelo može zahtijevati od kandidata da koristi naziv države

članice podrijetla na odgovarajući način koji utvrdi nadležno tijelo rješenjem iz članka 18. ovoga Zakona.

VI. INFORMIRANJE I SURADNJA

Članak 65.

(1) Ministarstvo nadležno za rad određuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka:

– prikuplja sve informacije koje su relevantne za primjenu ovoga Zakona, kao što su informacije o uvjetima pristupa određenoj reguliranoj profesiji,

– brine za jedinstvenu primjenu propisa koji se odnose na priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija,

– dostavlja Europskoj komisiji svake dvije godine izvješće koje sadržava podatke o primjeni ovoga Zakona te statistički prikaz donesenih rješenja,

– zastupa Republiku Hrvatsku u koordinacijskoj skupini pri Europskoj komisiji,

– imenuje, saziva i vodi, radi obavljanja svojih zadaća, međuresornu koordinaciju koju sačinjava po jedan predstavnik svakoga nadležnog tijela.

(3) Za prikupljanje informacija iz stavka 2. podstavka 1. ovoga članka, osoba iz stavka 1. ovoga članka može zatražiti pomoć kontakt točke iz članka 66. ovoga Zakona.

Članak 66.

(1) Kontakt točka koja je građanima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a dužna pružati potrebne informacije o priznavanju stručnih kvalifikacija sukladno ovome Zakonu, kao što su informacije o nacionalnom zakonodavstvu kojim se uređuju regulirane profesije i bavljenje tim profesijama, uključujući i socijalno zakonodavstvo te po potrebi etička pravila, je Nacionalni ENIC/NARIC ured (u daljnjem tekstu: kontakt točka).

(2) Kontakt točka dužna je, u suradnji s nadležnim tijelima Republike Hrvatske te nadležnim tijelima i kontakt točkama ostalih država ugovornica EEP-a, pružati pomoć zainteresiranim osobama da ostvare prava koja proizlaze iz ovoga Zakona te pribaviti informacije o reguliranim profesijama i pristupu tim profesijama u drugim državama ugovornicama EEP-a kao i o razini stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje određene regulirane profesije u drugoj državi ugovornici EEP-a.

(3) Na zahtjev Europske komisije, kontakt točka dužna je dostaviti obavijest Europskoj komisiji o rezultatima pružene pomoći iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 2 mjeseca od dana obraćanja zainteresiranih osoba kontakt točki.

Članak 67.

(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona vodi bazu podataka koja sadržava:

– popis reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj s naznakom razine stručne kvalifikacije koja se zahtijeva za obavljanje regulirane profesije i nadležnim tijelom za priznavanje inozemne stručne kvalifikacije,

– podatke o rješenjima u postupku priznavanja,

– podatke o pokrenutim žalbenim postupcima i o upravnim sporovima pokrenutima protiv privremenog rješenja o utvrđivanju dopunske mjere ili rješenja o priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija, kao i o aktima Upravnog suda Republike Hrvatske povodom pokrenutih sporova,

– popis osoba nadležnih tijela zaduženih za davanje potrebnih podataka te popunjavanje baze podataka podacima iz djelokruga nadležnog tijela,

– popis nadležnih strukovnih organizacija ili drugih nadležnih tijela ili organizacija iz članka 16. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) U okviru popisa reguliranih profesija iz stavka 1. točke 1. ovoga članka, posebno se navode profesije koje mogu imati posljedice za javno zdravlje i sigurnost, profesije kod kojih kandidat nema pravo izbora između jedne od dopunskih mjera iz članka 7. ovoga Zakona te profesije koje, sukladno Popisu 2. iz članka 72. ovoga Zakona, imaju posebni program osposobljavanja iz članka 11. podstavka c) točke 2. ovoga Zakona.

(3) Baza podataka iz stavka 1. ovoga članka vodi se u elektroničkom obliku. Detaljni sadržaj baze podataka utvrđuje kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona.

(4) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 66. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz stavka 1. točaka 2.-5. ovoga članka podacima iz djelokruga nadležnog tijela, na način i u postupku koji utvrdi kontakt točka.

(5) Popis iz stavka 1. podstavka 1. ovoga članka je javan.

Članak 68.

Podaci o kandidatu, dobiveni tijekom postupka provedenog sukladno ovome Zakonu smiju se upotrijebiti samo sukladno propisima kojima se regulira zaštita osobnih podataka.

Članak 69.

Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona će u suradnji s nadležnim tijelima izdati vodič o općem sustavu priznavanja stručnih kvalifikacija u Republici Hrvatskoj, u pisanom i elektroničkom obliku na hrvatskom i engleskom jeziku, najkasnije do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 70.

Nadležna tijela savjetuju kandidate koji dolaze u Republiku Hrvatsku vezano uz priznavanje njihovih stručnih kvalifikacija, te pružaju informacije i o drugim uvjetima koje kandidat mora ispunjavati za stjecanje prava na obavljanje određene profesije u Republici Hrvatskoj.

Članak 71.

(1) Kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona i nadležna tijela surađuju s kontakt točkama i nadležnim tijelima država ugovornica EEP-a.

(2) Suradnja iz stavka 1. ovoga članka podrazumijeva razmjenu podataka o mjerama poduzetim protiv kandidata te o drugim bitnim okolnostima od važnosti za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj.

Članak 72.

(1) U svrhu provedbe ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske donosi popis reguliranih profesija.

(2) U svrhu provedbe ovoga Zakona i Priloga Direktive, Vlada Republike Hrvatske donosi i sljedeće popise:

Popis 1. – popis strukovnih udruga ili organizacija čiji članovi u Republici Hrvatskoj obavljaju reguliranu profesiju,

Popis 2. – popis posebnih programa osposobljavanja za određene regulirane profesije pristup kojima je u Republici Hrvatskoj uvjetovan posebnim stručnim kvalifikacijama,

Popis 3. – popis reguliranog obrazovanja i osposobljavanja nakon kojeg se dobiva odgovarajuća javna isprava u Republici Hrvatskoj (članak 13. stavak 2. podstavak 3. Direktive),

Popis 4. – popis djelatnosti za koje se pristup određenoj profesiji može odobriti na temelju stručnog iskustva,

Popis 5. – popis odredbi kojima se regulira priznavanje kvalifikacija na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja za regulirane profesije po načelu automatskog priznavanja (sadrži popis dokaza o formalnoj osposobljenosti i nazive programa osposobljavanja),

Popis 6. – popis odredbi kojima se reguliraju stečena prava koja se odnose na profesije obavljanje kojih se priznaje na temelju usklađivanja minimalnih uvjeta osposobljavanja za arhitekta (sadrži popis dokaza o formalnoj osposobljenosti i nazive programa osposobljavanja),

Popis 7. – popis dokumenata i isprava koje nadležna tijela mogu tražiti od kandidata prilikom provođenja postupka priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija.

(3) Nadležna ministarstva dužna su, sukladno svojem djelokrugu, predložiti izmjenu ili dopunu popisa iz stavka 1. i 2. ovoga članka u slučaju nove profesije koja je regulirana profesija sukladno ovom Zakonu, te u slučaju drugih promjena koje utječu na sadržaj popisa iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

VII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 73.

(1) Visinu naknade troškova i način plaćanja i raspodjele naknade iz članka 20. stavka 2. ovoga Zakona nadležni ministri propisat će u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Nadležna tijela dužna su odrediti osobu iz članka 67. stavka 4. ovoga Zakona čija zadaća je davati potrebne informacije kontakt točki iz članka 66. ovoga Zakona te popunjavati bazu podataka iz članka 67. stavka 1. podstavka 2.-5. ovoga Zakona, u roku od 8 dana od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(3) Detaljni sadržaj baze podataka te način i postupak popunjavanja baze podataka iz članka 67. ovoga Zakona kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona dužna je propisati svojim općim aktom u roku od 8 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Bazu podataka iz članka 67. ovoga Zakona, sa sadržajem iz podstavka 1. i 5. istog članka, kontakt točka iz članka 66. ovoga Zakona dužna je uspostaviti u roku od 10 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Vlada Republike Hrvatske donijet će popise iz članka 72. ovoga Zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja ovoga Zakona na snagu.

(6) Ministar nadležan za zdravstvo donijet će Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora medicine i Pravilnik o specijalističkom usavršavanju doktora dentalne medicine iz članka 28. stavka 2. i članka 33. stavka 2. ovoga Zakona, u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(7) Rektorski zbor uskladit će popis akademskih naziva i akademskih stupnjeva i njihovih kratica, u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije s ovim Zakonom, a visoka učilišta koja izvode studij stomatologije uskladit će svoje opće akte u dijelu koji se odnosi na akademski naziv doktor stomatologije s ovim Zakonom, u roku od 2 mjeseca od dana stupanja ovog Zakona na snagu.

Članak 74.

(1) Postupci priznavanja stručnih kvalifikacija osobama iz članka 2. stavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona započet će se provoditi od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

(2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, na osobe iz članka 2. ovoga Zakona, a koje u Republici Hrvatskoj žele obavljati određenu reguliranu profesiju sukladno bazi podataka iz članka 67. ovoga Zakona, prestaju se primjenjivati odredbe Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija (»Narodne novine«, br. 158/03. i 138/06.) koje se odnose na priznavanje inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj.

Članak 75.

(1) Ukoliko je postupak priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija u svrhu zapošljavanja u Republici Hrvatskoj, a radi obavljanja određene regulirane profesije sukladno bazi podataka iz članka 67. ovoga Zakona, pokrenut prema odredbama Zakona o priznavanju inozemnih obrazovnih kvalifikacija prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, zahtjev kandidata za priznavanje inozemne obrazovne kvalifikacije ustupit će se na postupanje nadležnom tijelu iz članka 3. podstavka 14. ovoga Zakona i o tome obavijestiti kandidata, a postupak će se završiti prema odredbama ovoga Zakona.

(2) U slučaju ustupanja zahtjeva kandidata sukladno stavku 1. ovoga članka, kandidat ima pravo na povrat naknade troškova postupka priznavanja inozemnih obrazovnih kvalifikacija sukladno Zakonu o upravnim pristojbama.

(3) Postupci izdavanja odobrenja za samostalno obavljanje reguliranih profesija započeti prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, završit će se prema odredbama posebnih propisa na temelju kojih su započeti.

Članak 76.

(1) U Zakonu o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i gradnji (»Narodne novine«, br. 152/08.) u članku 65. stavku 1. i 2., riječi: »u skladu s ovim Zakonom« zamjenjuju se riječima: »u skladu s posebnim zakonom«.

(2) Članak 68. Zakona iz stavka 1. ovoga članka, briše se.

(3) U članku 69. stavku 1. podstavku 1. Zakona iz stavka 1. ovoga članka, riječi: »u skladu s ovim Zakonom« zamjenjuju se riječima: »u skladu s posebnim zakonom«.

(4) U članku 79. stavci 3., 4. i 5. Zakona iz stavka 1. ovoga članka, brišu se.

(5) U članku 106. Zakona iz stavka 1. ovoga članka, riječi: »rješenjem Ministarstva o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje poslova projektiranja i/ili stručnog nadzora građenja u svojstvu odgovorne osobe« zamjenjuju se riječima: »rješenjem komore o priznavanju inozemne stručne kvalifikacije za obavljanje poslova projektiranja i/ili stručnog nadzora građenja u svojstvu odgovorne osobe u skladu s posebnim zakonom«.

(6) U članku 163. Zakona iz stavka 1. ovoga članka, brojka: »68.« briše se.

Članak 77.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi glave II., članaka 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., članka 20. stavka 1., članaka 21., 22., 23. i 24., te odredbi glave IV. i V. ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

TEKST KOJI NIJE UŠAO U PROČIŠĆENI TEKST

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

(„Narodne novine“, broj 45/11 od 20.04.2011.)

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

TEKST KOJI NIJE UŠAO U PROČIŠĆENI TEKST

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULIRANIM

PROFESIJAMA I PRIZNAVANJU INOZEMNIH STRUČNIH KVALIFIKACIJA

(„Narodne novine“, broj 74/14 od 18.06.2014.)

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 10.

Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na državljane Norveške, Lihtenštajna i Islanda danom stupanja na snagu Sporazuma o sudjelovanju Republike Hrvatske u Europskom gospodarskom prostoru.

Članak 11.

Pravilnik iz članka 6.a stavka 3. koji je dodan člankom 4. ovoga Zakona ministar nadležan za rad, u suradnji s ministrom nadležnim za obrazovanje i znanost, donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 12.

U cijelom tekstu Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija (»Narodne novine«, br. 124/09. i 45/11.) riječi: »Europski ekonomski prostor« zamjenjuju se riječima: »Europski gospodarski prostor i Švicarska konfederacija« u odgovarajućem padežu.

Članak 13.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.